

1. Proorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda.
2. Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: „Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea.
3. Boul își cunoaște stăpînul, și măgarul cunoaște ieslea stăpînului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.“
4. Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămînță de nelegiuți, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfîntul lui Israel. I-au întors spatele ...
5. Ce pedepse noi să vă mai dea, cînd voi vă răzvrătiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte!
6. Din tălpi pînă-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vîntăi și carne vie, ne stoarse, ne legate, și ne alinate cu untdelemn:
7. țara vă este pustiiță, cetățile vă sînt arse de foc, străinii vă mănîncă ogoarele supt ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici.
8. Și fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie, ca o covercă într-un cîmp de castraveți, ca o cetate împresurată.
9. De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora.
10. Ascultați cuvîntul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!
11. „Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sînt sătul de arderile de tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sîngele taurilor, oilor și țapilor.
12. Cînd veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile?
13. Nu mai aduceți daruri de mîncare nefolositoare, căci Mi-e scîrbă de tămîie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!
14. Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.
15. Cînd vă întindeți mîinile, Îmi întorc ochii dela voi; și ori cît de mult v-ați ruga, n-ascult: căci mîinile vă sînt pline de sînge!“
16. „Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe cari le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul!
17. Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!“ -
18. „Veniți totuș să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cîrmîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lîna.
19. De veți voi și veți asculta, veți mîncă cele mai bune roade ale țării;
20. dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabia veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit.“
21. Vai, cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de ucigași!
22. Argintul tău s-a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă.
23. Mai marii tăi sînt răzvrătiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate, și pricina văduvei n-ajunge pînă la ei.
24. De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: „Ah! Voi cere socoteala protivnicilor Mei, și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei.
25. Îmi voi întinde mîna împotriva ta, îți voi topi zgura, cum o topește leșia, toate pîrticelele de plumb le voi depărta din tine.
26. Voi face iarăș pe judecătorii tăi ca odinioară, și pe sfetnicii tăi ca la început. După aceea, vei fi numită cetatea neprihănită, cetatea credincioasă.“
27. Sionul va fi mîntuit prin judecată, și ceice se vor întoarce la Dumnezeu în el, vor fi mîntuiți prin

dreptate.

28. Dar pieirea va atinge pe toți cei răzvrățiți și păcătoși, și ceice părăsesc pe Domnul vor pieri.

29. Vă va fi rușine de terebinții în cari găseați plăcere, și veți roși din pricina grădinilor în cari vă desfățați;

30. căci veți fi ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o grădină care n-are apă.

31. Omul tare va fi ca un cîlț, și lucrarea lui ca o scînteie; amîndoi vor arde împreună, și nimeni nu-i va stinge.

2

1. Proorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului.

2. Se va întîmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el.

3. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.“ Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvîntul Domnului.

4. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa în cît din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.

5. „Veniți, casă a lui Iacov, să umblăm în lumina Domnului!“

6. Căci ai părăsit pe poporul Tău, pe casa lui Iacov, pentru că sînt plini de idoli Răsăritului, și dedați la vrăjitorie ca Filistenii, și se unesc cu fiii străinilor.

7. Țara lor este plină de argint și de aur, și comorile lor n-au sfîrșit; țara este plină de cai, și carăle lor sînt fără număr.

8. Dar țara lor este plină și de idoli, căci se închină înaintea lucrării mînilor lor, înaintea lucrurilor făcute de degetele lor.

9. De aceea cei mici vor fi coborîți, și cei mari vor fi smeriți: nu-i vei ierta.

10. „Intră în stînci, și ascunde-te în țărîna, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui!“

11. Omul va trebui să-și plece în jos privirea semeată și îngîmfarea lui va fi smerită: numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.

12. Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mîndru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat:

13. împotriva tuturor cedrilor înalți și falnici ai Libanului, și împotriva tuturor stejarilor Basanului;

14. împotriva tuturor munților înalți, și împotriva tuturor dealurilor falnice;

15. împotriva tuturor turnurilor înalte, și împotriva tuturor zidurilor întărite;

16. împotriva tuturor corăbiilor din Tarsis, și împotriva tuturor lucrurilor plăcute la vedere.

17. Mîndria omului va fi smerită, și trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.

18. Toți idoli vor pieri.

19. Oamenii vor intra în peșterile stîncilor și în crăpăturile pămîntului, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, cînd Se va scula să îngrozească pămîntul.

20. În ziua aceea, oamenii își vor arunca idoli de argint și idoli de aur pe cari și-i făcuseră, ca să se închine la ei, îi vor arunca la șobolani și la lilieci;

21. și vor intra în găurile stîncilor, și în crăpăturile pietrelor, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, cînd Se va scula să îngrozească pămîntul.

22. Nu vă mai încredeți dar în om, în ale cărui nări nu este decît suflare: căci ce preț are el?

3

1. Domnul, Dumnezeul oștirilor, va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și orice mijloc de trai, orice izvor de pîne, și orice izvor de apă,

2. pe viteaz și pe omul de război, pe judecător și pe prooroc, pe ghicitor și pe bătrîn,

3. pe căpetenia peste cincizeci și pe dregător, pe sfetnic, pe meșteșugarul ales și pe vrăjitorul iscusit.
4. „Le voi da băieți drept căpetenii, - zice Domnul, - și niște copii vor stăpâni peste ei.“
5. Oamenii se vor asupri unii pe alții, unul va apăsa pe celalt, fiecare pe aproapele lui, tînărul va lovi pe cel bătrîn, și omul de nimic pe cel pus în cinste.
6. Vor merge pînă acolo încît unul va apuca pe fratele său în casa părintească, și-i va zice: „Tu ai o haină, fii căpetenia noastră! Ia dărămăturile acestea supt mîna ta!“
7. Dar în aceeaș zi el va răspunde: „Nu pot să fiu doftor, căci în casa mea nu este nici pîne nici haină: nu mă puneți căpătenie peste popor.“
8. Se clatină Ierusalimul, se prăbușește Iuda, pentrucă vorbele și faptele lor sînt îndreptate împotriva Domnului, înfruntînd privirile Lui mărețe.
9. Înfașurarea feței lor mărturisește împotriva lor, și, ca Sodomiții, își dau pe față nelegiuirea, fără s-o ascundă. Vai de sufletul lor, căci își pregătesc rele!
10. Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine, căci se va bucura de rodul faptelor lui.
11. Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui.
12. Poporul meu este asuprit de niște copii, și-l stăpînesc niște femei! Poporul meu, cîrmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!
13. Domnul Se înfașiază la judecată, stă în picioare ca să judece popoarele.
14. Domnul intră la judecată cu bătrînii poporului Său și cu mai marii lui: „Voi ați mîncat via! Prada luată dela sărac este în casele voastre!
15. Cu ce drept călcați voi în picioare pe poporul Meu, și apăsați pe săraci?“ zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor.
16. Domnul zice: „Pentrucă fiicele Sionului sînt mîndre, și umblă cu gîtul întins și cu priviri pofticioase, pentrucă pășesc mărunțel, și zornăesc cu verigile de la picior, -
17. Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descopri rușinea“.
18. În ziua aceea, Domnul va scoate verigile cari le slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele,
19. cerceii, brățările și măhramele;
20. legăturile de pe cap, lănișoarele dela picioare și briele, cutiile cu miroșuri și băierele descîntate;
21. inelele și verigele de la nas;
22. hainele de sărbătoare și cămășile cele largi, mantiile și pungile;
23. oglinzile și cămășile suptiri, turbanele și măhramele ușoare.
24. Și atunci în loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brîu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv, în loc de mantie largă, un sac strîmt; un semn de înfierare, în loc de frumuseță.
25. Bărbații tăi vor cădea uciși de sabie și vitejii tăi în luptă.
26. Porțile fiicei Sionului vor geme și se vor jăli; și ea va șede despoiată pe pămînt.

4

1. Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: „Vom mînca pînea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocara de peste noi!“
2. În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumuseță pentru cei mîntuiți ai lui Israel.
3. Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi „sfînt“, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.
4. Dupăce va spăla Domnul murdăriile fiicelor Sionului, și va curăți Ierusalimul de vinovăția de sînge din mijlocul lui, cu duhul judecării și cu duhul nimicirii,
5. Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc de flacări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost,
6. o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei, și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.

1. Voi cânta Prea Iubitului meu, cântarea Prea Iubitului meu despre via Lui. Prea Iubitul meu avea o vie, pe o cîmpie foarte mănoasă.
2. I-a săpat pămîntul, l-a curățit de pietre, și a sădit în el vițele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei, și a săpat și un teasc, apoi trăgea nădejde că are să-I facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici.
3. „Acum dar, - zice Domnul - locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați voi între Mine și via Mea!
4. Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentruce a făcut ea struguri sălbatici, cînd Eu mă așteptam să facă struguri buni?
5. Vă voi spune însă acum, ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca să fie păscută de vite; îi voi surpa zidul, ca să fie călcată în picioare;
6. o voi pustii; nu va mai fi curățită, nici săpată, spini și măracini vor crește în ea! Voi porunci și norilor, să nu mai ploaie peste ea.“
7. Via Domnului oștirilor este casa lui Israel, și bărbații lui Iuda sînt vița pe care o iubea. El se aștepta la judecată, și cînd colo, iată sînge vărsat! - Se aștepta la dreptate, și cînd colo, iată strigăte de apăsare!
8. Vai de ceice înșiră casă lîngă casă și lipesc ogor lîngă ogor, pînă nu mai rămîne loc, și locuiesc în mijlocul țării!
9. Iată ce mi-a descoperit Domnul oștirilor: „Hotărît, aceste case multe vor fi pustiite, aceste case mari și frumoase nu vor mai fi locuite.
10. Chiar zece pogoane de vie nu vor da decît un bat , și un omer de sîmînță nu va da decît o efă.
11. Vai de cei ce dis de dimineață aleargă după băuturi amețitoare, și șed pînă tîrziu noaptea și se înferbîntă de vin!
12. Arfa și alăuta, timpana, flautul și vinul le înveselesc ospetele; dar nu iau seama la lucrarea Domnului, și nu văd lucrul mînilor Lui.
13. De aceea poporul meu va fi dus pe neașteptate în robie; boierimea lui va muri de foame, și gloata lui se va usca de sete.
14. De aceea își și deschide locuința morților gura, și își lărgeste peste măsură gîtlejul, ca să se pogoare în ea mîreția și bogăția Sionului, cu toată mulțimea lui gălăgioasă și veselă.
15. Și astfel, cei mici vor fi doborîți, cei mari vor fi smeriți, și privirile trufase vor fi plecate.
16. Dar Domnul oștirilor va fi înălțat prin judecată, și Dumnezeu cel sfînt va fi sfințit prin dreptate.
17. Acolo vor paște mieii ca pe imașul lor, și păstori pribegi vor mînce moșiile prăpădite ale bogaților.
18. Vai de ceice trag după ei nelegiuirea cu funiile minciunii, și păcatul, cu șleaurile unei căruțe,
19. și zic: „Să-Și grăbească, să-Și facă iute lucrarea, ca s-o vedem! Să vină odată hotărîrea Sfîntului lui Israel și să se aducă la îndeplinire, ca s-o cunoaștem!“
20. Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, cari spun că întunerecul este lumină, și lumina întunec, cari dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune!
21. Vai de cei ce se socot înțelepți, și se cred pricepuți!
22. Vai de cei tari cînd este vorba de băut vin, și viteji cînd este vorba de amestecat băuturi tari;
23. cari scot cu fața curată pe cel vinovat, pentru mită, și iau drepturile celor nevinovați!
24. De aceea, cum mistuie o limbă de foc miriștea, și cum arde flacăra iarba uscată, tot așa: ca putregaiul le va fi rădăcina lor, și floarea li se va risipi în vînt ca țărîna, căci au nesocotit legea Domnului oștirilor, și au disprețuit cuvîntul Sfîntului lui Israel.
25. De aceea Se și aprinde Domnul de mînie împotriva poporului Său, Își întinde mîna împotriva lui, și-l lovește de se zguduie munții, și trupurile moarte stau ca noroiul în mijlocul ulițelor. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mîna Lui este încă întinsă.
26. El ridică un steag popoarelor îndepărtate, și le fluieră dela un capăt al pămîntului: și iată-le, vin repede și ușor.
27. Nici unul nu este obosit, nici unul nu șovăiește de oboseală, nici unul nu dormitează, nici nu

doarme; nici unuia nu i se descinge brîul dela mijloc, nici nu i se rupe cureaua de la încălțăminte.

28. Săgețile lor sînt ascuțite, și toate arcurile încordate; copitele cailor lor parcă sînt cremene, și roțile carălor lor parcă sînt un vîrtej.

29. Răcnesc ca niște lei, mugesc ca niște pui de lei; sforăie și apucă prada, o iau cu ei, și nimeni nu vine în ajutor.

30. În ziua aceea, va fi asupra lui Iuda un muget, ca mugetul unei furtuni pe mare; uitîndu-se la pămînt, nu vor vedea decît întunec și strîmtorare, iar lumina se va întuneca în norii lui.“

6

1. În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezînd pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

2. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două sburau.

3. Strigau unul la altul, și ziceau: „Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul oștirilor! Tot pămîntul este plin de mărirea Lui!“

4. Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.

5. Atunci am zis: „Vai de mine! Sînt pierdut, căci sînt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!“

6. Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mînă, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

7. Mi-a atins gura cu el, și a zis: „Iată, atingîndu-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!“

8. Am auzit glasul Domnului, întrebînd: „Pe cine să trimet, și cine va merge pentru Noi?“ Eu am răspuns: „Iată-mă, trimete-mă!“

9. El a zis atunci: „Du-te și spune poporului acestuia: „Într-una veți auzi și nu veți înțelege; într-una veți vedea, și nu veți pricepe!“

10. Împetrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine, și să nu fie tămăduit.“

11. Și eu am întreat: „Pînă cînd, Doamne?“ El a răspuns: „Pînă cînd vor rămînea cetățile pustii și lipsite de locuitori; pînă cînd nu va mai fi nimeni în case, și țara va fi pustiită de tot;

12. pînă va îndepărta Domnul pe oameni, și țara va ajunge o mare pustie.

13. Și chiar a zecea parte de va mai rămînea din locuitori, vor fi nimiciți și ei la rîndul lor. Dar, după cum terebintul și stejarul își păstrează butucul din rădăcină, cînd sînt tăiați, tot așa, o sămînță sfîntă se va naște iarăș din poporul acesta.“

7

1. S-a întîmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, că Rețin, împăratul Siriei, s-a suit cu Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, împotriva Ierusalimului, ca să-l bată; dar n-a putut să-l bată.

2. Cînd au venit și au spus casei lui David: „Sirienii au tăbărit în Efraim!“ a tremurat inima lui Ahaz și inima poporului său, cum se elatină copacii din pădure cînd bate vîntul.

3. Atunci Domnul a zis lui Isaia: „Ieși înaintea lui Ahaz, tu și fiul tău Șear-Iașub, la capătul canalului de apă al iazului de sus, pe drumul care duce la ogorul nălbitorului,

4. și spune-i: „Ia seama și fii liniștit; nu te teme de nimic, și să nu ți se moaie inima, din pricina acestor două cozi de tăciuni cari fumegă: din pricina mîniei lui Rețin și a Siriei, și din pricina fiului lui Remalia!

5. Nu te teme că Siria gîndește rău împotriva ta, și că Efraim și fiul lui Remalia zic:

6. „Să ne suim împotriva lui Iuda, să batem cetatea, s-o spargem, și să punem împărat în ea pe fiul lui Tabeel.“

7. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Așa ceva nu se va întîmpla și nu va avea loc.

8. Căci Damascul va fi capitala Siriei, și Rețin va fi capitala Damascului. Și peste șase zeci și cinci de ani, Efraim va fi nimic și nu va mai fi un popor.
9. Samaria va fi capitala lui Efraim, și fiul lui Remalia va fi capul Samariei. Dacă nu credeți, nu veți sta în picioare.“
10. Domnul a vorbit din nou lui Ahaz, și i-a zis:
11. „Cere un semn dela Domnul, Dumnezeuul tău; cere-l, fie în locurile de jos, fie în locurile de sus.“
12. Ahaz a răspuns. „Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul.“
13. Isaia a zis atunci:
„Ascultați totuși, casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți și pe a Dumnezeului meu?
14. De aceea Domnul însuși vă va da un semn: Iată, fecioara va rămînea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).
15. El va mânca smîntînă și miere, pînă va ști să lepede răul și să aleagă binele.
16. Dar înainte ca să știe copilul să lepede răul, și să aleagă binele, țara de ai cărei doi împărați te temi tu, va fi pustiită.“
17. „Domnul va aduce peste tine, peste poporul tău și peste casa tatălui tău, zile cum n-au mai fost niciodată, din ziua cînd s-a despărțit Efraim de Iuda (adică pe împăratul Asiriei).
18. În ziua aceea, Domnul va șuiera muștelor, dela capătul rîurilor Egiptului, și albinelor din țara Asiriei;
19. ele vor veni, și se vor așeza toate în vîlcelele pustii, și în crăpăturile stîncilor, pe toate stușișurile, și pe toate imașurile.
20. În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat cu chirie de dincolo de Rîu, și anume cu împăratul Asiriei, capul și părul de pe picioare; ba va rade chiar și barba.
21. În ziua aceea, fiecare va hrăni numai o juncă și două oi,
22. și vor da un așa belșug de lapte în cît vor mânca smîntînă; căci cu smîntînă și cu miere se vor hrăni toți ceice vor rămînea în țară.
23. În ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de viță, prețuind o mie de sicli de argint, va fi lăsat pradă mărăcinilor și spinilor:
24. vor intra acolo cu săgeți și cu arcul, căci toată țara nu va fi decît mărăcini și spini.
25. Și toți munții lucrați cu cazmaua acum, nu vor mai fi cutreierați, de frica mărăcinilor și a spinilor; vor da drumul boilor în ei, și le vor bătături oile.

8

1. Domnul mi-a zis: „Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înțeleagă: „Grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii.“
2. Am luat cu mine niște martori vrednici de credință: pe preotul Urie, și pe Zaharia, fiul lui Berechia.
3. M'am apropiat de proorociță. Ea a zămislit, și a născut un fiu. Apoi Domnul mi-a zis: „Pune-i numele Maher-Șalal-Haș-Baz.“ (Grăbește de prădează, aruncă-te asupra prăzii.)
4. Căci înainte ca să știe copilul să spună: „Tată!“ și „mamă!“ se vor lua dinaintea împăratului Asiriei bogățiile Damascului și prada Samariei.“
5. Domnul mi-a vorbit iarăși, și mi-a zis:
6. „Pentru că poporul acesta a disprețuit apele din Siloe cari curg lin, și s-a bucurat de Rețin și de fiul lui Remalia,
7. iată, Domnul va trimete împotriva lor apele puternice și mari ale Rîului (Eufrat), adică pe împăratul Asiriei cu toată puterea lui; pretutindeni el va ieși din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui;
8. va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge pînă la gît. Iar aripele întinse ale oastei lui vor umplea întinderea țării tale, Emanuele!“
9. Scoateți strigăte de război cît voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți ceice locuiți departe! Pregătiți-vă oricît de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricît de luptă, căci tot veți fi zdrobiți.

10. Faceți la planuri, cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâri cât voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel).“

11. Așa mi-a vorbit Domnul, când m-a apucat mâna Lui, și m-a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia:

12. „Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați!

13. Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.“

14. Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stîncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului!

15. Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărîma, vor da în laț și vor fi prinși.“ -

16. „Învește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei.“

17. Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea.

18. Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul, sîntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului.

19. Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe ceice cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, cari șoptesc și bolborosesc,“ răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?

20. La lege și la mărturie!“ Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

21. El va pribegi prin țară, apăsător și flămînd, și, când îi va fi foame, se va mînia, și va huli pe Împăratul și Dumnezeul lui, apoi fie că va ridica ochii în sus,

22. fie că se va uita spre pămînt, iată, nu va fi decît necaz, negură, nevoie neagră, și se va vedea izgonit în întunecare beznă.

9

1. Totuș întunecarea nu va împărăți vecinic pe pămîntul în care acum este necaz. După cum în vremurile trecute a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lîngă mare, țara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor.

2. Poporul, care umbla în întunecare, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină.

3. Tu înmulțești poporul, îi dai mari bucurii; și el se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriș, cum se veselește la împărțirea prăzii.

4. Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spinarea, nuiua celui ce-l asuprea, le-ai sfărîmat, ca în ziua lui Madian.

5. Căci orice încălțăminte purtată în învălmășala luptei, și orice haină de război tăvălită în sînge, vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.

6. Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi:

„Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii.

7. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfîrșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și'n veci de veci: iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.

8. Domnul trimete un cuvînt împotriva lui Iacov: cuvînt care cade asupra lui Israel.

9. Tot poporul va avea cunoștință de el, Efraim și locuitorii Samariei, cari spun cu mîndrie și îngîmfare:

10. „Au căzut niște cărămizi, dar vom zidi cu pietre cioplite, au fost tăiați niște smochini din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri.“

11. De aceea Domnul va ridica împotriva lor pe vrăjmașii lui Rețin, și va stîrni pe vrăjmașii lor:

12. pe Sirieni de la răsărit, pe Filistenii de la apus; și vor mîncă pe Israel cu gura plină; cu toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mâna Lui este tot întinsă.

13. Căci nici poporul nu se întoarce la Cel ce-l lovește, și nu caută pe Domnul oștirilor.

14. De aceea Domnul va smulge din Israel capul și coada, ramura de finic și trestia, într-o singură zi.

15. (Bătrînul și dregătorul sînt capul, și proorocul, care învață pe oameni minciuni, este coada.)
16. Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îl duc în rătăcire, și cei ce se lasă povățuiți de ei sînt pierduți.
17. De aceea nici Domnul n-ar putea să se bucure de tinerii lor, nici să aibă milă de orfanii și văduvele lor, căci toți sînt niște nelegiuiți și niște răi, și toate gurile lor spun mișelii. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mîna Lui este tot întinsă.
18. Căci răutatea arde ca un foc, care mănîncă mărăcini și spini, aprinde desișul pădurii, din care se înalță stîlpi de fum.
19. De mînia Domnului oștirilor, țara parcă ar fi aprinsă, și poporul este ca ars de foc; nimeni nu cruță pe fratele său,
20. fiecare jăfuieste în dreapta, și rămîne flămînd, mănîncă în stînga, și nu se satură. La urmă își mănîncă fiecare carnea brațului său:
21. Manase mănîncă pe Efraim, Efraim pe Manase, și amîndoi împreună pe Iuda. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mîna Lui este tot întinsă.

10

1. Vai de cei ce rostesc hotărîri nelegiuite, și de cei ce scriu porunci nedrepte,
2. ca să nu facă dreptate săracilor, și să răpească dreptul nenorociților poporului Meu, ca să facă pe văduve prada lor, și să jăfuiască pe orfani!
3. „Ce veți face voi în ziua pedepsei, și a pieirii, care va veni din depărtare peste voi?“ „La cine veți fugi după ajutor, și unde vă veți lăsa bogăția?“
4. Unii vor fi îngenunchiați între cei prinși în război, iar alții vor cădea între cei morți. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mîna Lui tot întinsă este.
5. „Vai de Asirian - zice Domnul - nuiaua mîniei Mele, care poartă în mînă toiagul urgiei Mele!
6. I-am dat drumul împotriva unui neam nelegiuit, l-am trimis împotriva unui popor pe care sînt mîniat, ca să-l prădeze și să-l jăfuiască, să-l calce în picioare ca noroiul de pe ulițe.
7. Dar el nu judecă așa, și nu acesta este gîndul inimii lui; ci el nu se gîndește decît să nimicească, decît să prăpădească neamurile cu grămada.
8. Căci el zice: „Nu sînt voivozii mei tot atîția împărați?“
9. „Nu s-a întîmplat cu Calno la fel ca și cu Carchemișul?“
10. „Nu s-a întîmplat cu Hamatul ca și cu Arpadul?“ „Nu s-a întîmplat Samariei la fel ca Damascului?“
11. „După cum mîna mea a pus stăpînire pe împărățiile idolilor, (unde erau mai multe icoane decît la Ierusalim și în Samaria),
12. cum am făcut Samariei și idolilor ei, nu voi face și Ierusalimului și icoanelor lui?“
13. Dar, după ce Domnul Își va împlini toată lucrarea Lui pe muntele Sionului și la Ierusalim, voi pedepsi - zice Domnul - pe împăratul Asiriei pentru rodul inimii lui îngîmfate, și pentru trufia privirilor lui semețe,
14. căci el a zis: „Prin puterea mînei mele am făcut aceste lucruri, și prin înțelepciunea mea, - căci sînt priceput; am împins înapoi hotarele popoarelor, și le-am jăfuit vistieriile, și, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce ședea pe scaunele lor de domnie;
15. am pus mîna pe bogățiile popoarelor, ca pe un cuib, și, cum se strîng niște ouă părăsite, așa am strîns eu tot pămîntul: niciunul n-a mișcat vreo aripă, nici n-a deschis ciocul, ca să ciripească. -
16. „Se fălește oare securea împotriva celui ce se slujește de ea?“ „Sau se mîndrește fereastră de față de cel ce-l mînuiește?“ „Ca și cum nuiaua ar mișca pe cel ce o ridică, parcă toiagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn!“
17. De aceea Domnul, Dumnezeu oștirilor, va trimete ofilirea prin războinicii lui cei voinici; și între aleșii lui va izbucni un pîrjol, ca pîrjolul unui foc.
18. Lumina lui Israel se va preface în foc, și Sfîntul lui într'o flacăra, care va mistui și va arde spinii și mărăcinii lui, într-o zi.
19. Va arde, trup și suflet, strălucirea pădurii și cîmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în leșin.

19. Ceilalți copaci din pădurea lui vor putea fi numărați, și un copil le-ar putea scrie numărul.
20. În ziua aceea, rămășița lui Israel și cei scăpați din casa lui Iacov, nu se vor mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfântul lui Israel.
21. O rămășiță, rămășița lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeu cel puternic.
22. Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, totuș numai o rămășiță se va întoarce, căci nimicirea este hotărâtă, făcînd să se reverse dreptatea.
23. Și nimicirea aceasta, care a fost hotărâtă, Domnul, Dumnezeuul oștirilor, o va aduce la îndeplinire în toată țara.
24. Totuș, așa vorbește Domnul, Dumnezeuul oștirilor: „Poporul Meu, care locuiește în Sion, nu te teme de Asirian; da, el te lovește cu nuiua, și își ridică toiagul asupra ta, cum făceau Egiptenii.
25. Dar, peste puțină vreme, pedeapsa va înceta, și mînia Mea se va întoarce împotriva lui, ca să-l nimicescă.“
26. Domnul oștirilor va învîrți biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stîncă Oreb; și Își va mai ridica toiagul odată asupra mării, ca odinioară în Egipt.
27. În ziua aceea, se va lua povara lui de pe umărul tău, și jugul lui de pe gîtul tău, ba încă jugul va crăpa de grăsime.
28. El vine asupra Aiatului, străbate Migronul, își lasă calabalîcul la Micmaș.
29. Trec trecătoarea, se culcă la Gheba; Rama tremură, Ghibea lui Saul o ia la fugă.
30. „Ridică-ți glasul, fiica Galimului!“ „Ia seama, Lais!“ „Vai de tine, Anatot!“
31. Madmena se împrăștie, locuitorii din Ghebim fug.
32. Încă o zi de oprire la Nob, și amenință cu mîna lui muntele fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.
33. Iată, Domnul, Dumnezeuul oștirilor, taie crăcile cu putere; cei mai mari sînt tăiați, cei mai înalți sînt doborîți.
34. Dă jos cu fierul crîngul pădurii, și Libanul cade supt mîna Celui Puternic.

11

1. Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui.
2. Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.
3. Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,
4. ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pămîntul cu toiagul cuvîntului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.
5. Neprihănirea va fi brîul coapselor Sale, și credincioșia brîul mijlocului Său.
6. Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu, și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le va mîna un copilaș;
7. vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul,
8. pruncul de țîță se va juca la gura bortei năpîrcii, și copilul întărcat va băga mîna în vizunia basilicului.
9. Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci pămîntul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de ape cari-l acopăr.
10. În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuința Lui.
11. În acelaș timp, Domnul Își va întinde mîna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la Șinear și la Hamat, și în ostroavele mării.
12. El va înălța un steag pentru neamuri, va strînge pe surghiuniții lui Israel, și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda, de la cele patru capete ale pămîntului.
13. Pizma lui Efraim va înceta, și vrăjmașii lui Iuda vor fi nimiciți; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și Iuda nu va mai fi vrăjmaș lui Efraim,
14. ci vor sbura pe umărul Filistenilor la apus, și vor jăfui împreună pe fiii Răsăritului. Edom și

Moab vor fi prada mînilor lor, și fiii lui Amon le vor fi supuși.

15. Domnul va seca limba mării Egiptului, Își va ridica mîna asupra Rîului în mînia Lui, îl va împărți în șapte pîraie, așa că îl vor putea trece încălțați.

16. Și va fi un drum pentru rămășița poporului Său, care va mai rămînea în Asiria, cum a fost pentru Israel, în ziua cînd a ieșit din țara Egiptului.

12

1. În ziua aceea vei zice: „Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mînia Ta s-a potolit și m-ai mîngâiat!“

2. „Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere, și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mîntuit.“

3. Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mîntuirii,

4. și veți zice în ziua aceea: „Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare, pomeniți mărimea Numelui Lui!

5. Cîntați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute în tot pămîntul!“

6. Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfîntul lui Israel.“

13

1. Proorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoș.

2. Ridicați un steag pe un munte gol, înălțați glasul spre ei, faceți semne cu mîna, ca să vină la porțile asupritorilor!

3. „Am dat poruncă sfîntei Mele oștiri - zice Domnul - am chemat pe vitejii Mei la judecata mîniei Mele, pe cei ce se bucură de mărimea Mea.“

4. Un vuiet se aude pe munți, ca vuietul de popor mult; se aude o zarvă de împărății, de neamuri adunate. Domnul oștirilor Își cercetează oastea care va da lupta.

5. Ei vin dintr-o țară depărtată, de la marginea cerurilor: Domnul și uneltele mîniei Lui vor nimici tot pămîntul.

6. Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic!

7. De aceea toate mîinile slăbesc, și orice inimă omenească se topește.

8. Ei sînt năpădiți de spaimă; îi apucă chinurile și durerile; se zvîrcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremeniți; fețele lor sînt roși ca focul.

9. Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mînie și urgie aprinsă, care va preface tot pămîntul în pustiu, și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.

10. Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina.

11. Voi pedepsi - zice Domnul - lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mîndria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori.

12. Voi face pe oameni mai rari decît aurul curat, și mai scumpi decît aurul din Ofir.

13. Pentru aceasta voi clătina cerurile, și pămîntul se va zgudu din temelia lui, de mînia Domnului oștirilor, în ziua mîniei Lui aprinse.

14. Atunci, ca o căprioară speriată, ca o turmă fără păstor, fiecare se va întoarce la poporul său, fiecare va fugi în țara lui.

15. Toți ceice vor fi prinși, vor fi străpunși, și toți cei ce vor fi apucați, vor cădea uciși de sabie.

16. Copiii lor vor fi zdrobiți supt ochii lor, casele le vor fi jăfuite, și nevestele lor vor fi necinstite.

17. Iată, ațîț împotriva lor pe Mezi, cari nu se uită la argint, și nu poftesc aurul.

18. Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, și vor fi fără milă pentru rodul pîntecelor: ochiul lor nu va cruța pe copii.

19. Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica mîndrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe cari le-a nimicit Dumnezeu.

20. El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărca turmele acolo,
21. ci fiarele pustiei își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umplea casele, struții vor locui acolo, și staffile se vor juca acolo.
22. Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și câinii sălbatici în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele nu i se vor lungi.“

14

1. Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăș pe Israel, și-i va aduce iarăș la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacov.
2. Popoarele îi vor lua, și-i vor aduce înapoi la locuința lor, și casa lui Israel îi va stăpîni în țara Domnului, ca robi și roabe. Vor ținea astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei, și vor stăpîni peste asupritorii lor.
3. Iar cînd îți va da Domnul odihnă după ostenelele și frămîntările tale, și după aspra robie care a fost pusă peste tine,
4. atunci vei cînta cîntarea aceasta asupra împăratului Babilonului, și vei zice:
„Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat,
5. Domnul a frînt toiagul celor răi, nuiaua stăpînitorilor.
6. Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mînia lui, supunea neamurile, este prigonit fără cruțare.
7. Tot pămîntul se bucură acum de odihnă și pace; izbucnesc oamenii în cîntece de veselie.
8. Pînă și chiparoșii și cedrii din Liban se bucură de căderea ta și zic: „De cînd ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!“
9. Locuința morților se mișcă pînă în adîncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezește înaintea ta umbrele, pe toți mai marii pămîntului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toți împărații neamurilor.
10. Toți iau cuvîntul ca să-ți spună: „Și tu ai ajuns fără putere ca noi, și tu ai ajuns ca noi!“
11. Strălucirea ta s'a pogorît și ea în locuința morților, cu sunetul alăutelor tale; așternut de viermi vei avea, și viermii te vor acoperi.
12. Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pămînt, tu, biruitorul neamurilor!
13. Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei;
14. mă voi sui pe vîrfurile norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.“
15. Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adîncimile mormîntului!
16. Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pămîntul, și zguduia împărățiile,
17. care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?“
18. Toți împărații neamurilor, da, toți, se odihnesc cu cinste, fiecare în mormîntul lui.
19. Dar tu ai fost aruncat departe de mormîntul tău, ca o ramură disprețuită, ca o pradă luată dela niște oameni uciși cu lovituri de sabie, și aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.
20. Tu nu ești unit cu ei în mormînt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.
21. Pregătiți măcelărirea fiilor, din pricina nelegiuirii părinților lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pămîntul, și să umple lumea cu cetăți!“
22. „Eu mă voi ridica împotriva lor! - zice Domnul oștirilor - și voi șterge numele și urma Babilonului, pe fiu și nepot,“ zice Domnul.
23. „Voi face din el un culcuș de arici și o mlaștină, și îl voi mătura cu mătura nimicirii,“ zice Domnul oștirilor.
24. Domnul oștirilor a jurat, și a zis: „Da, ce am hotărît se va întîmpla, ce am pus la cale se va

împlini.

25. Voi zdrobi pe Asirian în țara Mea, îl voi călca în picioare pe munții Mei; astfel jugul lui se va lua de pe ei, și povara lui va fi luată de pe umerii lor.“

26. Iată hotărîrea luată împotriva întregului pământ, iată mâna, întinsă peste toate neamurile.

27. Domnul oștirilor a luat această hotărîre: cine I se va împotrivi? Mîna Lui este întinsă: cine o va abate?

28. În anul morții împăratului Ahaz, a fost rostită această proorocie:

29. „Nu te bucura, țara Filistenilor, că s-a frînt toiagul care te lovea! Căci din rădăcina șarpelui va ieși un basilic, și rodul lui va fi un balaur sburător.

30. Atunci cei mai săraci vor putea paște, și cei nenorociți vor putea să locuiască liniștiți; dar îți voi lăsa neamul să piară de foame, și ce va mai rămînea din tine va fi omorît.

31. Gemi, poartă! Bocește-te, cetate! Cutremură-te, toată țara Filistenilor! Căci un fum vine dela miază noapte, și șirurile vrăjmașului sînt strînse.“

32. „Și ce va răspunde trimișilor poporului?“ - „Că Domnul a întemeiat Sionul, și că cei nenorociți din poporul Lui găsesc un loc de adăpost acolo.“ -

15

1. Proorocie împotriva Moabului.

Chiar în noaptea cînd este pustiit, Ar-Moabul este nimicit! Chiar în noaptea cînd este pustiit, Chir-Moabul este nimicit! ...

2. Poporul se suie la templu și la Dibon, pe înălțimi, ca să plîngă; Moabul se bocește: pe Nebo și pe Medeba toate capetele sînt rase, și toate bărbile sînt tăiate.

3. Pe ulițe, sînt încinși cu saci, pe acoperișuri și în piețe, totul geme, și se topesc plîngînd.

4. Hesbonul și Eleale țipă de li se aude glasul pînă la Iahaț, chiar și războinicii Moabului se bocesc cu sufletul plin de groază.

5. Îmi plînge inima pentru Moab, ai cărui fugari aleargă pînă la Țoar, pînă la Eglat-Șelișia; căci suie, plîngînd, suișul Luhitului, și scot țipete de durere pe drumul Horonaimului.

6. Căci apele Nimrim sînt pustiite, s-a uscat iarba, s-a dus verdeța, și nu mai este niciun fir verde.

7. De aceea strîng ce le mai rămîne, și își strămută averile dincolo de pîrîul sălciiilor

8. Căci țipetele înconjură hotarele Moabului; bocetele lui răsună pînă la Eglaim, și urletele lui răsună pînă la Beer-Elim.

9. Apele Dimonului sînt pline de sînge, și voi trimete peste Dimon noi nenorociri; un leu va veni împotriva celor scăpați ai Moabului, împotriva rămășiței din țară.

16

1. Trimeteți miei cîrmuitorului țării, trimeteți-i din Sela, prin pustie, la muntele fiicei Sionului!

2. Ca o pasăre fugară, zgurnită din cuib, așa vor fi fiicele Moabului, la trecerea Arnonului. -

3. Și vor zice: „Sfătuiește, mijlocește, acopere-ne ziua namiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe ceice sînt urmăriți, nu da pe față pe cei fugiți!

4. Lasă să locuiască pentru o vreme la tine cei goniți din Moab, fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta, pustiirea se va sfîrși, celce calcă țara în picioare va pieri.

5. Și atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; și se va vedea șezînd cu credincioșie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului și plin de rîvnă pentru dreptate. -

6. „Auzim îngîmfarea mîndrului Moab, fudulia și fala lui, trufia și lăudăroșia lui.“

7. Deaceea geme Moabul pentru Moab, toți gem; suspinați pe dărîmăturile Chir-Haresetului, adînc mîhnîți;

8. căci cîmpiile Hesbonului lîncezesc; stăpînii neamurilor au sfărîmat butucii viei din Sibma, cari se întindeau pînă la Iaezer, și se încîlceau prin pustie: mlădițele ei se întindeau și treceau dincolo de mare.

9. Deaceea plîng pentru via din Sibma, ca pentru Iaezer; vă ud cu lacrămile mele, Hesbonule și Eleale! Căci peste culesul roadelor voastre și peste secerișul vostru a căzut un strigăt de război!
10. S-a dus bucuria și veselia din câmpii! Și în vii, nu mai sînt cîntece, nu mai sînt veselii! Nimeni nu mai calcă vinul în teascuri. - „Am făcut să înceteze strigătele de bucurie la cules.
11. Deaceea îmi plînge sufletul pentru Moab ca o arfă și inima pentru Chir-Hares;
12. și cînd se va arăta Moabul, obosindu-se pe înălțimi și va intra în locașul său cel sfînt să se roage, nu va putea să capete nimic!“ -
13. Acesta este cuvîntul, pe care l-a rostit Domnul de multă vreme asupra Moabului.
14. Iar acum Domnul vorbește, și zice: „În trei ani, ca anii unui simbriaș, slava Moabului va fi disprețuită, împreună cu toată această mare mulțime; și ce va rămînea, va fi puțin lucru, aproape nimic.“

17

1. Proorocie împotriva Damascului:

- „Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărîmături;
2. cetățile Aroerului sînt părăsite, sînt date spre pășune turmelor, cari se culcă nestingherite acolo.
 3. S-a isprăvit cu cetățuia lui Efraim, și s-a sfîrșit cu împărăția Damascului; dar rămășița Siriei va fi ca slava copiilor lui Israel, zice Domnul oștirilor.
 4. „În ziua aceea, slava lui Iacov va fi slăbită, și grăsimia cărnii lui va pieri.
 5. Se va întîmpla ca atunci cînd strînge secerătorul grîul, și brațul lui taie spicele; da, ca la strînsul spicelor în valea Refaim;
 6. vor mai rămînea doar cîteva, ca la scuturatul măslinului: două, trei măslina, pe vîrfurile crengilor, patru sau cinci, în ramurile cu roade, zice Domnul, Dumnezeul lui Israel.“
 7. În ziua aceea, omul se va uita spre Făcătorul său, și ochii i se vor întoarce spre Sfîntul lui Israel;
 8. nu se va mai uita spre altare, cari sînt lucrarea mînilor lui, și nu va mai privi la ce au făcut degetele lui, la idolii Astartei și la stîlpii închinați soarelui.
 9. În ziua aceea, cetățile lui întărite vor fi ca dărîmăturile din pădure și de pe vîrfurile muntelui, părăsite odinioară înaintea copiilor lui Israel: va fi o pustie!
 10. Căci ai uitat pe Dumnezeul mîntuirii tale, și nu ți-ai adus aminte de Stînca scăpării tale. De aceea ți-ai sădit răsaduri plăcute, și ai sădit butuci străini.
 11. Cînd i-ai sădit, i-ai înconjurat cu un gard, și în curînd i-ai văzut înflorind. Dar culesul roadelor a fugit tocmai în clipa veseliei: și durerea este fără leac.
 12. Vai! ce viuet de popoare multe, cari urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, cari mugesc cum mugesc niște ape puternice.
 13. Neamurile mugesc cum mugesc apele mari ... Dar cînd le muștră Dumnezeu, ele fug departe, izgonite ca pleava de pe munți la suflarea vîntului, ca țărîna luată de vîrtej.
 14. Îndeseară, vine o prăpădenie neașteptată, și pînă dimineața, nu mai sînt! Iată partea celor ce ne jupoaie, și soarta celor ce ne jăfuiesc.

18

1. Vai de tine, țară, în care răsună zîngănit de arme, și care ești dincolo de rîurile Etiopiei!
2. Tu, care trimeți soli pe mare, în corăbii de papură cari plutesc pe luciul apelor! Duceți-vă, soli iuți, la neamul acela tare și puternic, la poporul acela înfricoșat dela începutul lui, neam puternic care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de rîuri.
3. Voi toți, locuitori ai lumii și voi, locuitori ai pămîntului, luați seama cînd se înalță steagul pe munți, și ascultați cînd sună trîmbița!
4. Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Eu privesc liniștit din locuința Mea pe căldura arzătoare a luminii soarelui, și pe aburul de rouă, în vipia secerișului.
5. Dar înainte de seceriș, cînd cade floarea, și rodul se face aguridă, el taie îndată mlădițele cu cosoare, ba taie chiar lăstarii și-i aruncă ...“

6. Și Asirienii vor fi lăsați astfel pradă păsărilor răpitoare din munți și fiarelor pământului; păsările de pradă vor petrece vara pe trupurile lor moarte, și fiarele pământului vor ierna pe ele.
7. În vremea aceea, se vor aduce daruri de mâncare Domnului oștirilor, de poporul cel tare și puternic, de poporul cel înfricoșat dela începutul lui, neam puternic, care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de râuri: vor fi aduse acolo unde locuiește Numele Domnului oștirilor, pe muntele Sionului.

19

1. Proorocie împotriva Egiptului. Iată, Domnul călărește pe un nor repede și vine în Egipt. Idolii Egiptului tremură înaintea Lui, și li se îndoiaie inima Egiptenilor în ei.
2. „Voi înarma pe Egipteni unii împotriva altora, și se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate, împărăție cu împărăție.
3. Duhul Egiptenilor va pieri din ei, și le voi nimici sfatul; atunci vor întreba pe idoli și pe vrăjitori, pe ceice cheamă morții și pe ghicitori.
4. Voi da Egiptul în mâinile unui stăpîn aspru, și un împărat fără milă va stăpîni peste ei, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.“
5. Apele mării vor seca, și râul va seca și se va usca,
6. râurile se vor împuti, canalele Egiptului vor fi goale și uscate, pipirigul și trestiile se vor vesteji.
7. Livezile Nilului de la îmbucătura râului, și toate sămănăturile din valea râului se vor usca, se vor prefăce în țărînă și vor pieri.
8. Vor geme pescarii, se vor boci toți cei ce aruncă undița în râu, și ceice întind mreji pe ape vor fi nemîngîiați.
9. Ceice lucrează inul dărăcit, și ceice țes țesături albe vor fi acoperiți, de rușine,
10. stăpînitorii țării vor fi întristați și toți simbriașii vor fi cu inima amărită.
11. În adevăr, voivozii Țoanului au înebunit, sfetnicii înțelepți ai lui Faraon s'au prostit. „Cum îndrăzniți voi să spuneți lui Faraon: „Noi sîntem fiii înțelepților, fiii străvechilor împărați?”
12. Unde sînt înțelepții tăi?“ „Să-ți faci descoperiri dumnezeiești, și să spună ce a hotărît Domnul oștirilor împotriva Egiptului.
13. Voivozii Țoanului au înebunit, voivozii Nofului s-au înșelat, căpeteniile semînțiilor duc Egiptul în rătăcire:
14. Domnul a răspîndit în mijlocul lui un duh de amețală ca să facă pe Egipteni să se clatine în toate faptele lor, cum se clatină un om beat și varsă,
15. și Egiptul nu va avea pe nimeni, care să poată face ceva, nici cap, nici coadă, nici ramură de finic, nici trestie!
16. În ziua aceea, Egiptul va fi ca o femeie: va tremura și se va teme, văzînd mișcarea mînei Domnului oștirilor, cînd o va ridica împotriva lui.
17. Chiar și țara lui Iuda va fi o groază pentru Egipt: cum i se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hotărîrii luate împotriva lui de Domnul oștirilor.
18. În vremea aceea, vor fi cinci cetăți în țara Egiptului, cari vor vorbi limba Canaanului, și vor jura pe Domnul oștirilor: una din ele se va numi cetatea nimicirii (Sau: cetatea soarelui.)!
19. Tot în vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și la hotar, va fi un stîlp de aducere aminte pentru Domnul.
20. Acesta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, și El le va trimete un mîntuitor și un apărător, care să-i izbăvească.
21. Atunci Domnul Se va descoperi Egiptenilor, și Egiptenii vor cunoaște pe Domnul în ziua aceea. Vor aduce jertfe și daruri de mâncare, vor face juruințe Domnului și le vor împlini.
22. Astfel, Domnul va lovi pe Egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la Domnul, care-i va asculta, și-i va vindeca.
23. În aceeaș vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria, și Egiptenii împreună cu Asirienii vor sluji Domnului.
24. Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvîntare în

mijlocul pământului.

25. Domnul oștirilor îi va binecuvînta și va zice: „Binecuvîntat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria, lucrarea mînilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!“

20

1. În anul cînd a venit Tartan la Asdod, trimes de Sargon, împăratul Asiriei, să bată Asdodul, și l-a luat,
2. în vremea aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amoț, și i-a zis: „Du-te, desleagă-ți sacul de pe coapse și scoate-ți încălțămîntea din picioare!“ El a făcut așa, a umblat gol și desculț.
3. Și Domnul a zis: „După cum robul meu Isaia umblă gol și desculț, trei ani de zile, ca semn și înștiințare pentru Egipt și pentru Etiopia,
4. tot așa și împăratul Asiriei va lua din Egipt și din Etiopia prinși de război și surghiuniți, tineri și bătrîni, goi și desculți, și cu spinarea descoperită, spre rușinea Egiptului.
5. Atunci se vor îngrozi și se vor rușina ceice își puseseră încrederea în Etiopia, și se făleau cu Egiptul.
6. Și locuitorii de pe țărmul acesta vor zice în ziua aceea: „Iată ce a ajuns încrederea noastră, pe care ne bizuiserăm, ca să fim ajutați și să fim izbăviți de împăratul Asiriei! Cum vom scăpa acum?“

21

1. Proorocie asupra pustiei mării.

Cum înaintează vijelia dela miazăzi, așa vine el din pustie, din țara înfricoșată.

2. O vedenie grozavă mi s-a descoperit. Asupritorul asuprește, pustiitorul pustiește. - „Suie-te, Elamule! Împresoară, Medio! Căci fac să înceteze toate oftările lor, - zice Domnul.“

3. De aceea mi s-a umplut inima de neliniște, m'apucă durerile, ca durerile unei femei cînd naște. Zvîrcolirile nu mă lasă s-aud, tremurul mă împedecă să văd.

4. Îmi bate inima cu putere, m-apucă groaza; noaptea plăcerilor mele ajunge o noapte de spaimă.

5. Ei pun masa, straja veghează, și ei mănîncă, beau ... Dar deodată se aude strigînd: „În picioare, voivozi! Ungeți scutul!“

6. Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Du-te și pune un străjer, ca să dea de veste despre ce va vedea.“ -

7. El a văzut călărime, călăreți doi cîte doi, călăreți pe măgari, călăreți pe cămile; și asculta cu luare aminte, cu cea mai mare băgare de seamă.

8. Apoi a strigat, ca un leu: „Doamne, am stat mereu în turnul meu de pază, și stam de strajă în toate nopțile.

9. Și iată că a venit călărime și călăreți doi cîte doi.“ Apoi a luat iarăș cuvîntul, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, și toate icoanele dumnezeilor lui sînt sfărîmate la pămînt!“

10. O, poporul meu, care ai fost stropșit ca boabele de grîu din aria mea, ce am auzit dela Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea vă vestesc.

11. Proorocie asupra Dumei.

Mi se strigă din Seir: „Străjerule, cît mai este din noapte?“ „Străjerule, mai este mult din noapte?“

12. Străjerul răspunde: „Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăș.“

13. Proorocie asupra Arabiei.

Veți petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan!

14. Duceți apă celor ce le este sete; locuitorii țării Tema duceți pîne fugarilor!

15. Căci ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea săbiei scoase din teacă, dinaintea arcului încordat, și dinaintea unei lupte înverșunate.

16. Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Încă un an, ca anii unui simbriaș, și s-a isprăvit cu toată slava Chedarului.

17. Nu va mai rămînea decît un mic număr din vitejii arcași, fii ai Chedarului, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a spus-o.

1. Proorocie asupra văii vedeniilor. „Ce este de vă suiți cu toții pe acoperișuri,
2. cetate gălăgioasă, plină de zarvă, cetate veselă! Morții tăi nu vor pieri uciși de sabie, nici nu vor muri luptând.
3. Ci toate căpeteniile tale fug împreună, sînt luați prinși de arcași; toți locuitorii tăi ajung deodată robi, în timp ce o iau la fugă în depărtare.
4. De aceea zic: „Întoarceți-vă privirile dela mine, lăsați-mă să plîng cu amar; nu stăruieți să mă mîngîiați pentru nenorocirea fiicei poporului meu!
5. Căci este o zi de necaz, de zdrobire și de învălmășală, trimeasă de Domnul, Dumnezeul oștirilor, în valea vedeniilor. Se dărîmă zidurile, și răsună țipete de durere spre munte.
6. Elamul poartă tolba cu săgeți; cară de luptători, de călăreți înaintează; Chirul desvelește scutul.
7. Cele mai frumoase văi ale tale sînt pline de cară, și călăreții se înșiruie de bătaie la porțile tale.
8. Cele din urmă șanțuri de întărire ale lui Iuda sînt silite, și în ziua aceasta cercetezi tu armăturile din casa pădurii.
9. Vă uitați la spărturile cele multe făcute cetății lui David, și opriți apele iazului de jos.
10. Numărați casele Ierusalimului, și le stricați, ca să întăriți zidul.
11. Faceți o cămară între cele două ziduri, pentru apele iazului celui vechi; - dar nu vă uitați spre Cel ce a vrut aceste lucruri, nu vedeți pe Cel ce de mult le-a pregătit.
12. Și totuș Domnul, Dumnezeul oștirilor, vă cheamă în ziua aceea să plîngeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac.
13. Dar iată, în schimb, veselie și bucurie! Se junghie boi și se taie oi, se mănîncă la carne și se bea la vin: „Să mîncăm și să bem, căci mîne vom muri!“ -
14. Domnul oștirilor mi-a descoperit, și mi-a zis: „Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta pînă nu veți muri, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.“
15. Așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: „Du-te la curteanul acela, la Șebna, dregătorul casei împărătești, și zi-i:
16. „Ce ai tu aici la tine, și pe cine ai aici, de-ți săpi aici un mormînt?“ El își sapă un mormînt sus pe înălțime, își scobește o locuință în stîncă!
17. Iată, Domnul te va asvîrli cu o aruncătură puternică, te va învîrta ca pe un ghem.
18. Te va asvîrli, te va asvîrli ca pe o minge, pe un pămînt întins, și acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele strălucite, tu, ocară casei stăpînului tău!
19. Vei fi izgonit din dregătoria ta, și te va smulge Domnul din locul tău.
20. „În ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui Hilchia,
21. îl voi îmbrăca în tunica ta, îl voi încinge cu brîul tău, și voi da puterea ta în mîinile lui. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda.
22. Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: cînd va deschide el, nimeni nu va închide, și cînd va închide el, nimeni nu va deschide.
23. Îl voi împlînta ca pe un drug într'un loc tare, și va fi un scaun de slavă pentru casa tatălui său.
24. Pe el se va sprijini toată slava casei tatălui său, odraslele alese și de ocară, toate sculele cele mici, atît lighenele cît și vasele.“
25. „În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, drugul acela împlîntat într-un loc tare va fi scos, va fi tăiat și va cădea, și povara care era pe el va fi nimicită, căci Domnul a vorbit.“

1. Proorocie împotriva Tirului. „Bociți-vă, corăbii din Tarsis! Căci Tirul a fost nimicit: nu mai are nici case, nici intrare! Din țara Chitim le-a venit vestea aceasta.“
2. „Amuțiți de groază, locuitori ai țărmlui, pe care o umpleau odată negustorii din Sidon, cari străbăteau marea!
3. Veniturile lui erau grîul Nilului și secerișul rîului, aduse pe ape mari, așa că el era tîrgul neamurilor.“

4. „Rușinează-te Sidoane! căci așa vorbește marea, cetățuia mării: „Eu n-am avut durerile facerii, nici n-am născut, n-am hrănit tineri, nici n-am crescut fete.“
5. Când vor afla Egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de căderea Tirului,
6. și vor zice: „Treceți la Tarsis, bociți-vă, locuitori ai țărmlui!
7. Aceasta este cetatea voastră cea veselă, care avea o obârșie veche, și ale cărei picioare o duceau să locuiască departe.
8. Cine a luat această hotărîre împotriva Tirului, împărțitorul cununilor, el, ai cărui negustori erau niște voivozi, și ai cărui tîrgoveți erau cei mai bogați de pe pămînt?
9. Domnul oștirilor a luat această hotărîre, ca să rușineze mîndria a tot ce strălucește, și să smerească pe toți cei mari ai pămîntului:
10. „Străbate-ți țara, ca Nilul, niciun brîu nu te mai strînge, fiica Tarsisului! Nu mai este niciun jug!
11. Domnul și-a întins mîna asupra mării; a făcut să tremure împărății; a poruncit nimicirea cetățuilor Canaanului,
12. și a zis: „De acum nu te vei mai bucura, fecioară necinstită, fiica Sidonului! Scoală-te și treci în țara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihnă.
13. Iacă pe Haldei, cari nu erau un popor, locuitorii aceștia ai pustiei, căroră Asirianul le-a întemeiat o țară; ei înalță turnuri, surpă casele împărătești ale Tirului, le prefac în dărîmături.“
14. „Bociți-vă, corăbii din Tarsis! Căci cetățuia voastră este nimicită.“
15. În vremea aceea, Tirul va fi dat uitării șaptezeci de ani, cît ține viața unui împărat, dar după șaptezeci de ani, se va întîmpla Tirului ca și curvei despre care vorbește cîntecul:
16. „Ia arfa și străbate cetatea, curvă dată uitării; cîntă bine, cîntă-ți cîntecele de mai multe ori, ca iarăș să-și aducă lumea aminte de tine.“
17. Tot așa, după șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, și se va întoarce iarăș la cîștigul lui; va avea legături cu toate împărățiile lumii de pe fața pămîntului;
18. dar cîștigul și plata lui vor fi închinare Domnului, nu vor fi nici strînse nici păstrate; ci cîștigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea Domnului, o hrană îmbelșugată și haine strălucite.

24

1. Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața și risipește locuitorii;
2. cum se întîmplă preotului se întîmplă și poporului, stăpînului ca și slugii, stăpînei ca și slujnicei, vînzătorului ca și cumpărătorului, celui ce dă cu împrumut ca și celui ce ia cu împrumut, datornicului ca și cel căruia îi este dator.
3. Țara este pustiită de tot și prădată; căci Domnul a hotărît așa.
4. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sînt mîhnîți și tînjesc; căpeteniile poporului sînt fără putere,
5. căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legămîntul cel vecinic!
6. De aceea mănîncă blestemul țara, și sufăr locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sînt prăpădiți locuitorii țării, și nu mai rămîne decît un mic număr din ei.
7. Mustul stă trist, via este veștejită; toți cei ce erau cu inima veselă, suspină.
8. A încetat desfătarea timpanelor, s-a sfîrșit veselia gălăgiosă, s-a dus bucuria arfei.
9. Nu se mai cîntă cînd se bea vin, și băuturile tari li se par amare celor ce le beau.
10. Cetatea pustie este dărîmată; toate casele sînt închise, nu mai intră nimeni în ele.
11. Pe ulițe se strigă după vin; s-a dus orice desfătare, nu mai este nicio veselie în țară.
12. Numai pustiire a mai rămas în cetate, și porțile stau dărîmate.
13. Da, în țară, în mijlocul popoarelor, este ca atunci cînd se scutură măslinul, sau ca la culesul ciorchinelor rămase după culesul viei.
14. Ceilalți însă, cari vor mai rămînea, își înalță glasul, scot strigăte de veselie; de pe țărmlurile mării, laudă măreția Domnului.
15. „Proslăviți dar pe Domnul în locurile unde strălucește lumină, lăudați Numele Domnului, Dumnezeului lui Israel, în ostroavele mării!“

16. Dela marginile pământului auzim cîntînd: „Slavă celui neprihănit!“ Dar eu zic: „Sînt perdut! Sînt perdut! Vai de mine!“ Jăfuiitorii jăfuiesc, jăfuiitorii se înverșunează la jaf.
17. Groaza, groapa, și lațul, vin peste tine, locuitor al țării!
18. Cel ce fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă se prinde în laț; căci se deschid stăvilarele de sus, și se clatină temeliile pământului!
19. Pământul se rupe, pământul se sfărîmă, pământul se crapă,
20. pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică.
21. În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer oștirea de sus, iar pe pământ pe împărații pământului.
22. Aceștia vor fi strînși ca prinși de război și puși într’o temniță, vor fi închiși în gherle, și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți
23. Luna va fi acoperită de rușine, și soarele de groază; căci Domnul oștirilor va împărăți pe muntele Sionului și la Ierusalim, strălucind de slavă în fața bătrînilor Lui.

25

1. „Doamne, Tu ești Dumnezeu meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s’au împlinit cu credincioșie.
2. Căci ai prefăcut cetatea (Babilon) într-un morman de pietre, cetățuia cea tare într-o grămadă de dărîmături; cetatea cea mare a străinilor este nimicită, și niciodată nu va mai fi zidită.
3. De aceea Te slăvesc popoarele puternice, și cetățile neamurilor puternice se tem de Tine.
4. Căci Tu ai fost un loc de scăpare pentru cel slab, un loc de scăpare pentru cel nenorocit în necaz, un adăpost împotriva furtunii, un umbrar împotriva căldurii; căci suflarea asupritorilor este ca vijelia care izbește în zid.
5. Cum domolești căldura într-un pământ arzător, așa ai domolit zarva străinilor; cum este înădușită căldura de umbra unui nor, așa au fost înădușite cîntările de biruință ale asupritorilor.“
6. Domnul oștirilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de bucate gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de bucate miezoase, pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite.
7. Și, pe muntele acesta, înlătură măhrama care acopere toate popoarele, și învelitoarea care înfășură toate neamurile;
8. nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrămile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său; da, Domnul a vorbit.
9. În ziua aceea, vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeu nostru, în care aveam încredere că ne va mîntui. Acesta este Domnul, în care ne încredeam, acum să ne veselim, și să ne bucurăm de mîntuirea Lui!
10. Căci mîna Domnului se odihnește pe muntele acesta; dar Moabul este călcat în picioare pe loc, cum este călcat în picioare paiul în bălegar.
11. În mijlocul acestei băltoace, el își întinde mîinile, cum le întinde înotătorul ca să înoate; dar Domnul îi doboară mîndria, și face de nimica dibăcia mîinilor lui.
12. El surpă, prăbușește întăriturile înalte ale zidurilor tale, le prăbușește la pământ, în țărînă.“

26

1. În ziua aceea, se va cînta următoarea cîntare în țara lui Iuda: „Avem o cetate tare; Dumnezeu ne dă mîntuirea ca ziduri și întăritură.
2. Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios.
3. Celui cu inima tare, Tu-i cheazășluiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.
4. Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stînca veacurilor.
5. El a răsturnat pe ceice locuiau pe înălțimi, El a plecat cetatea îngîmfată; a doborât-o la pământ, și a aruncat-o în țărînă.
6. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, supt pașii celor obijduiți.
7. Calea dreptului este neprihănirea; Tu, care ești fără prihană, netezești cărarea dreptului.

8. De aceea Te așteptăm, Doamne, și pe calea judecăților Tale; sufletul nostru suspină după Numele Tău și după pomenirea Ta.
9. Sufletul meu Te dorește noaptea, și duhul meu Te caută înlăuntrul meu. Căci, când se împlinesc judecățile Tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.
10. Dacă ierți pe cel rău, el totuș nu învață neprihănirea, se dedă la rău în țara în care domnește neprihănirea, și nu caută la măreția Domnului.
11. Doamne, mâna Ta este puternică: ei n-o zăresc! Dar vor vedea rîvna Ta pentru poporul Tău, și vor fi rușinați; va arde focul pe vrăjmașii Tăi.
12. Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, Tu îplinești pentru noi.
13. Doamne, Dumnezeu nostru, alți stăpîni afară de Tine au stăpînit peste noi, dar acum numai pe Tine, și numai Numele Tău îl chemăm.
14. Ceice sînt morți acum nu vor mai trăi, sînt niște umbre, și nu se vor mai scula; căci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit, și le-ai șters pomenirea.
15. Înmulțește poporul, Doamne! Înmulțește poporul, arată-Ți slava; dă înapoi toate hotarele țării.
16. Doamne, ei Te-au căutat, când erau în strîmtorare; au început să se roage, când i-ai pedepsit.
17. Cum se svîrcolește o femeie însărcinată, gata să nască, și cum strigă ea în mijlocul durerilor ei, așa am fost noi, departe de Fața Ta, Doamne!
18. Am zămislit, am simțit dureri, și, când să naștem, am născut vînt: țara nu este mîntuită, și locuitorii ei nu sînt născuți.
19. Să învie dar morții Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte! - Treziți-vă și săriți de bucurie, ceice locuiți în țărîină! Căci roua Ta este o rouă dătătoare de viață, și pămîntul va scoate iarăș afară pe cei morți.“
20. „Du-te, poporul meu, intră în odaia ta, și încuie ușa după tine; ascunde-te cîte-va clipe, pînă va trece mînia!
21. Căci iată, Domnul iese din locuința Lui, să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pămîntului; și pămîntul va da sîngele pe față, și nu va mai acoperi uciderile.

27

1. În ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspră, mare și tare, Leviatanul, Babilonul, șarpele fugar (Asur), și Leviatanul, șarpele inelat (Babel), și va ucide balaurul de lîngă mare (Egiptul).
2. În ziua aceea, cîntați o cîntare asupra viei celei mai alese:
3. „Eu, Domnul, sînt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n'o vatăme nimeni.
4. N'am nici o mînie. Dar dacă voi găsi mărăcini și spini, voi merge la luptă împotriva lor, și-i voi arde pe toți,
5. afară numai dacă vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine.“
6. În vremile viitoare, Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori și va odrăsli, și va umplea lumea cu roadele lui.
7. L-a lovit oare Domnul cum a lovit pe cei ce-l loveau? L-a ucis El cum a ucis pe cei ce-l ucideau?
8. Cu măsură l-ai pedepsit în robie, luîndu-l cu suflarea năpraznică a vîntului de răsărit.
9. Astfel nelegiuirea lui Iacov a fost ispășită, și iată rodul iertării păcatului lui: Domnul a făcut toate pietrele altarelor ca niște pietre de var prefăcute în țărîină; idolii Astartei și stîlpii soarelui nu se vor mai ridica.
10. Căci cetatea cea tare a rămas singuratică, a ajuns o locuință lăsată și părăsită ca pustia. În ea paște vițelul, în ea se culcă și-i mănîncă ramurile.
11. Când i se usucă ramurile, sînt rupte; vin femeile, să le ardă. Căci acesta era un popor fără pricepere; de aceea Cel ce l-a făcut n-a avut milă de el, și Cel ce l-a întocmit nu l-a iertat.
12. În vremea aceea, Domnul va scutura roade dela cursul Rîului pînă la pîrîul Egiptului; iar voi veți fi strînși unul cîte unul, copiii ai lui Israel!
13. În ziua aceea, se va suna cu trîmbița cea mare și atunci se vor întoarce cei surghiuniți din țara Asiriei și fugarii din țara Egiptului. Ei se vor închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfînt,

1. Vai de cununa îngîmfată a bețivilor lui Efraim, de floarea veștejită, care este strălucirea podoabei sale, pe culmea văii mănoase a celor ce se îmbată!
2. Iată că vine dela Domnul, un om tare și puternic, ca o furtună de piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari șivoaie de ape, care o doboară cu putere la pământ.
3. Va fi călcată în picioare, cununa îngîmfată a bețivilor lui Efraim;
4. și floarea veștejită, care este strălucirea podoabei ei, pe culmea văii mănoase, va fi ca o smochină timpurie care se vede înainte de culesul roadelor și pe care, abia o iei în mînă, și îndată o și înghiți.
5. În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o podoabă măreață pentru rămășița poporului,
6. sau: un duh de dreptate pentru cel ce șade pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi pînă la porțile lui.
7. Dar și ei, se clatină de vin, și băuturile tari îi amețesc; preoți și prooroci sînt îmbătați de băuturi tari, sînt stăpîniți de vin, au amețeli din pricina băuturilor tari; se clatină cînd proorocesc, se poticnesc cînd judecă.
8. Toate mesele sînt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat. -
9. Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curînd, luați dela țîță?
10. Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.“ -
11. Ei bine! Prin niște oameni cu buze bîlbăitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.
12. El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!“ Dar ei n-au vrut să asculte,
13. și pentru ei cuvîntul Domnului va fi: „Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo“, ca mergînd, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț și să fie prinși.
14. De aceea ascultați Cuvîntul Domnului, batjocoritorilor, cari stăpîniți peste poporul acesta din Ierusalim!
15. Pentrucă ziceți: „Noi am făcut un legămînt cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: cînd va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna!“
16. deaceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă.
17. Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va surpa locul de scăpare al neadevărului, și apele vor îneca adăpostul minciunii.
18. Așa că legămîntul vostru cu moartea va fi nimicîit, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Cînd va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea.
19. Ori de cîte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate diminețile, zi și noapte, și numai vuietul ei vă va îngrozi.“
20. Patul va fi prea scurt, ca să te întinzi în el, și învelitoarea prea îngustă, ca să te învelești cu ea.
21. Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim, și Se va mînia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.
22. Acum, nu batjocoriți, ca nu cumva să vi se strîngă mai tare legăturile; căci am aflat dela Domnul, Dumnezeul oștirilor, că nimicirea întregii țări este hotărîtă.
23. „Plecați-vă urechea, și ascultați glasul meu! Fiți cu luare aminte, și ascultați cuvîntul meu!
24. Cel ce ară pentru sămănătură, ară oare necontenit? Necontenit își brăzdează și își grăpează el

pământul?

25. Oare după ce a netezit fața pământului, nu aruncă el măzărliche și samănă chimen? Nu pune el grîul în rînduri, orzul într'un loc deosebit, și alacul pe margini?

26. Dumnezeuul lui l-a învățat să facă așa, El i-a dat aceste învățături.

27. Măzărichea nu se treieră cu leasa, și roata carului nu trece peste chimen; ci măzăricea se bate cu bățul, și chimenul cu nuiaua.

28. Grîul se bate, dar nu se bate neconținut; împingi peste el roata carului și caii, dar nu-l sfârîmi.

29. Și lucrul acesta vine dela Domnul oștirilor; minunat este planul Lui, și mare este înțelepciunea Lui.“

29

1. Vai de Ariel (Leul lui Dumnezeu), de Ariel! Cetatea în care a tăbărit David! „Adăugați an la an, și lăsați sărbătorile să-și facă ocolul lor.

2. Apoi voi împresura pe Ariel; plînsese și gemete vor fi în ea și cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.

3. Căci te voi împresura de toate părțile, te voi înconșura cu cete de străjeri, și voi ridica întărituri de șanțuri împotriva ta.

4. Vei fi doborît la pământ și de acolo vei vorbi, și din țărînă ți se vor auzi vorbele. Glasul tău va ieși din pământ ca al unei năluci, și din țărînă îți vei șopti cuvintele.

5. Dar mulțimea vrăjmașilor tăi va fi ca o pulbere măruntă, și mulțimea asupritorilor va fi ca pleava care zboară, și aceasta deodată, într-o clipă.“

6. Dela Domnul oștirilor va veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de pământ și pocnet puternic, cu vijelie și furtună, și cu flacăra unui foc mistuitor.

7. Și, ca un vis, ca o vedenie de noapte, așa va fi mulțimea neamurilor cari vor lupta împotriva lui Ariel, așa vor fi cei ce se vor bate împotriva lui și cetățuiei lui, strîngîndu-l de aproape.

8. După cum cel flămînd visează că mîncă, și se trezește cu stomahul gol, și, după cum cel înșetat visează că bea, și se trezește stors de puteri și cu setea nestîmpărată: tot așa va fi și cu mulțimea neamurilor cari vor veni să lupte împotriva muntelui Sionului.

9. „Rămîneți încremeniți și uimiți! Închideți ochii și fiți orbi!“ „Ei sînt beți; dar nu de vin; se clatină, dar nu din pricina băuturilor tari.

10. Ci pentrucă Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v-a închis ochii, prorocilor, și v-a acoperit capetele, văzătorilor.

11. De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici: „Ia citește!“ El răspunde: „Nu pot, căci este pecetluită!“

12. Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: „Ia citește!“ El răspunde: „Nu știu să citesc.“

13. Domnul zice: „Cînd se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decît o învățatură de datină omenească.

14. De aceea voi lovi iarăș pe poporul acesta cu semne și minuni din ce în ce mai minunate, așa că înțelepciunea înțelepților lui va pieri, și priceperea oamenilor lui pricepuți se va face nevăzută.“

15. Vai de ceice își ascund planurile dinaintea Domnului, cari își fac faptele în întunec, și zic: „Cine ne vede și cine ne știe?“

16. Stricați ce sînteți! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea să zică despre lucrător: „Nu m'a făcut el?“ Sau poate vasul să zică despre olar: „El nu se pricepe?“

17. Peste puțină vreme, Libanul se va preface în pomăt, și pomătul va fi socotit ca o pădure!

18. În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întunec, vor vedea.

19. Cei nenorociți se vor bucura tot mai mult în Domnul, și săracii se vor veseli de Sfîntul lui Israel.

20. Căci asupritorul nu va mai fi, batjocoritorul va pieri, și toți ceice pîndeau nelegiuirea vor fi nimiciți:

21. ceice osîndeau pe alții la judecată, întindeau curse cui îi înfruntau la poarta cetății, și năpăstuiiau

fără temei pe cel nevinovat.

22. De aceea așa vorbește Domnul către casa lui Iacov, El, care a răscumpărat pe Avraam: „Acum Iacov nu va mai roși de rușine, și nu i se va mai îngălbeni fața acum.

23. Căci când vor vedea ei, când vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mâinilor Mele, Îmi vor sfinți Numele; vor sfinți pe Sfântul lui Iacov, și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel.

24. Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere, și ceice cîrteau vor lua învățătură.“

30

1. „Vai, - zice Domnul - de copiii răzvrătiți, cari iau hotărîri fără Mine, fac legăminte cari nu vin din Duhul Meu, și îngrămădesc astfel păcat peste păcat!

2. Ei se pogoară în Egipt, fără să Mă întrebe, ca să fugă supt ocrotirea lui Faraon, și să caute un adăpost supt umbra Egiptenilor!

3. Dar, ocrotirea lui Faraon vă va da de rușine, și adăpostul supt umbra Egiptului vă va da de ocară.

4. Căci voivozii lui au și ajuns la Țoan, și trimeșii lui au și atins Hanesul.

5. Dar toți vor rămînea de rușine, din pricina unui popor, care nu le va fi de folos, nici nu-i va ajuta, nici nu le va folosi, ci va fi spre rușinea și ocară lor.“

6. Proorocie asupra unor dobitoace dela miazăzi: printr'un ținut strîmtorat și necăjit, de unde vine leoaica și leul, năpîrca și șarpele sburător, își duc ei bogățiile în spinarea măgarilor, și vistieriile pe cocoașa cămilelor, către un popor care nu le va fi de folos.

7. Căci ajutorul Egiptului nu este decît deșertăciune și nimic; de aceea eu numesc lucrul acesta: „zarvă fără nici o ispravă.“

8. „Du-te acum - zice Domnul - de scrie aceste lucruri înaintea lor pe o tăbliță, și sapă-le într'o carte, ca să rămînă pînă în ziua de apoi, ca mărturie pe vecie și în veci de veci.

9. Scrie că: „Poporul acesta este un popor răzvrătit, niște copii mincinoși, niște copii cari nu vor să asculte Legea Domnului,

10. cari zic văzătorilor: „Să nu vedeți!“ și proorocilor: „Să nu proorociți adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, proorociți-ne lucruri închipuite!

11. Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe cărare, lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel!“

12. De aceea așa vorbește Sfântul lui Israel: „Fiindcă lepădați cuvîntul acesta, și vă încredeți în sîlnicie și vicleșuguri, și vă sprijiniți pe ele,

13. de aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca spărtura unui zid înalt, care, spărgîndu-se, amenință să cadă, și a cărui prăbușire vine deodată, într'o clipă:

14. îl sfărîmă cum se sfărîmă un vas de pămînt, care se sfărîmă fără nicio milă, și din ale cărui sfărîmături nu mai rămînea nici un ciob măcar, cu care să iei foc din vatră, sau să scoți apă din fîntînă.“

15. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mîntuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.“ Dar n'ați voit!

16. Ci ați zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai!“ - „De aceea veți și fugi!“ - „Vom călări pe cai iuți!“ - „De aceea cei ce vă vor urmări vor fi și mai iuți!

17. O mie vor fugi la amenințarea unuia singur; și când vă vor amenința cinci, toți veți fugi, pînă veți rămînea ca un stîlp pe vîrful unui munte, și ca un steag pe creștetul unui deal.“

18. „Totuș Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: fericite de toți ceice nădăjduiesc în El!

19. Da, popor al Sionului, locuitor al Ierusalimului, nu vei mai plînge! El Se va îndura de tine, când vei striga; cum va auzi, te va asculta.

20. Domnul vă va da pîne în necaz, și apă în strîmtorare. Învățătorii tăi nu se vor mai ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe învățătorii tăi.

21. Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!“ Când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stînga.

22. Veți socoti ca spurcate argintul care vă acopere idolii și aurul cu care sînt poleite chipurile turnate. Ca pe o necurăție le vei arunca, și le vei zice: „Afară cu voi de aici!“

23. Atunci El va da ploaie peste sămînța pe care o vei pune în pămînt, și pînea, pe care o va da pămîntul, va fi gustoasă și hrănitoare; în acelaș timp, turmele tale vor paște în pășuni întinse.
24. Boin și măgarii, cari ară pămîntul, vor mînca un nutreț sărat, vînturat cu lopata și cu ciurul.
25. Pe orice munte înalt și pe orice deal înalt, vor izvorî rîuri, curgeri de apă, în ziua marelui măcel, cînd turnurile vor cădea.
26. Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), cînd va lega Domnul vîntăile poporului Său, și va tămădui rana loviturilor lui.“
27. „Iată, Numele Domnului vine din depărtare! Mînia Lui este aprinsă, și un pîrjol puternic; buzele Lui sînt pline de urgie, și limba Lui este ca un foc mistuitor;
28. suflarea Lui este ca un șivoi ieșit din albie, care ajunge pînă la gît ca să ciuruiască neamurile cu ciurul nimicirii, și să pună o zăbală înșelătoare în falcile popoarelor.
29. Voi însă veți cînta ca în noaptea cînd se prăznuiește sărbătoarea, veți fi cu inima veselă, ca cel ce merge în sunetul flautului, ca să se ducă la muntele Domnului, spre Stîncă lui Israel.
30. Și Domnul va face să răsune glasul Lui măreț, Își va arăta brațul gata să lovească, în mînia Lui aprinsă, în mijlocul flacării unui foc mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii și pietrelor de grindină.
31. Atunci, Asirianul va tremura de glasul Domnului, care îl va lovi cu nuiava Sa.
32. La fiecare lovitură de nuiă hotărîtă, pe care i-o va da Domnul, se vor auzi timpanele și arfele, Domnul va lupta împotriva lui cu mîna ridicată.
33. Căci de multă vreme este pregătit un rug, gătit și pentru împărat: adînc și lat este făcut, cu foc și lemne din belșug. Suflarea Domnului îl aprinde ca un șivoi de pucioasă.“

31

1. Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai și se încred în mulțimea carălor și în puterea călăreților, dar nu privesc spre Sfîntul lui Israel, și nu caută pe Domnul!
2. Dar și El, este înțelept și aduce nenorocirea, și nu își ia vorbele înapoi, ci Se ridică împotriva casei celor răi, și împotriva ajutorului celor ce săvîrșesc nelegiuirea.
3. Căci Egipteanul este om nu Dumnezeu, și caii lui sînt carne nu duh. Doar mîna să-Și întindă Domnul, și ocrotitorul se va clătina, iar cel ocrotit va cădea, și vor pieri cu toții.
4. Căci așa mi-a vorbit Domnul: „Cum mugește leul și puiul de leu asupra prăzii, în ciuda tuturor păstorilor strînși împotriva lui, și nu se înspăimîntă de glasul lor, nici nu se sperie de numărul lor, așa Se va pogorî și Domnul oștirilor să lupte pe muntele Sionului și pe dealul lui.
5. Cum își întind păsările aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul oștirilor Ierusalimul, îl va ocroti și-l va izbăvi, îl va cruța și-l va mîntui.“
6. „Întoarceți-vă la Acela de la care v'ați abătut mult, copiii ai lui Israel.“
7. „Căci în ziua aceea, fiecare își va lepăda idolii de argint și de aur, pe cari vi i-ați făcut cu mîinile voastre nelegiuite.
8. Și Asirianul va cădea ucis de o sabie, dar nu a unui om: îl va nimici o sabie, dar nu este a unui om; va fugi de sabie, și tinerii lui războinici vor fi robiți.
9. Stîncă lui se va topi de groază (Sau: în groaza lui, va trece întăritura sa.), și căpeteniile lui vor tremura înaintea steagului, - zice Domnul, - care Își are focul în Sion și cuptorul în Ierusalim.“

32

1. „Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voivozii vor cîrmui cu nepărtinire.
2. Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vîntului, și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște rîuri de apă într'un loc uscat, ca umbra unei stînci mari într'un pămînt ars de sete.
3. Ochii celor ce vād nu vor mai fi legați, și urechile celor ce aud vor lua aminte.
4. Inima celor ușuratici va pricepe și va înțelege, și limba gîngavilor va vorbi iute și deslușit.
5. Nebunul nu se va mai numi ales la suflet, nici mișelul nu se va mai numi cu inimă largă.
6. Căci nebunul spune nebunii, și inima lui gîndește rău, ca să lucreze în chip nelegiuit, și să spună

neadevăruri împotriva Domnului, ca să lase lihnit sufletul celui flămînd, și să ia băutura celui însetat.

7. Armele mișelului sînt nimicitoare; el face planuri vinovate, ca să piardă pe cel nenorocit prin cuvinte mincinoase, chiar cînd pricina săracului este dreaptă.

8. Dar cel ales la suflet face planuri alese, și stăruie în planurile lui alese.“

9. „Femei fără grijă, sculați-vă și ascultați glasul meu! Fiice nepăsătoare, luați aminte la cuvîntul meu!

10. Într-un an și cîteva zile, veți tremura, nepăsătoarelor; căci se va duce culesul viilor, și strîngerea poamelor nu va mai veni.

11. Îngroziți-vă, voi cele fără grijă! Tremurați, nepăsătoarelor! Desbrăcați-vă, desgoliți-vă și încingeți-vă coapsele cu haine de jale!

12. Bateți-vă pieptul, aducîndu-vă aminte de frumuseța cîmpiilor și de rodnicia viilor.

13. Pe pămîntul poporului meu cresc spini și mărăcini, chiar și în toate casele de plăcere ale cetății celei vesele.

14. Casa împărătească este părăsită, cetatea gălăgioasă este lăsată; dealul și turnul vor sluji pe vecie ca peșteri; măgarii sălbatici se vor juca în ele, și turmele vor paște,

15. pînă cînd se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustia se va preface în pămînt, și pomătul va fi privit ca o pădure.

16. Atunci nepărtinirea va locui în pustie, și neprihănirea își va avea locuința în pomăt.

17. Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.

18. Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.

19. Dar pădurea va fi prăbușită supt grindină și cetatea plecată adînc.

20. Ferice de voi, cari sămănați pretutindeni dealungul apelor, și cari dați drumul pretutindeni bouului și măgarului!“

33

1. „Vai de tine, pustiitorule, care totuș n-ai fost pustiit; care jăfuiesti, și n-ai fost jăfuit încă! După ce vei sfîrși de pustiit, vei fi pustiit și tu, după ce vei isprăvi de jăfuit, vei fi jăfuit și tu.“

2. „Doamne, ai milă de noi! Noi nădăduim în Tine. Fii ajutorul nostru în fiecare dimineață și izbăvirea noastră la vreme de nevoie!

3. Cînd răsună glasul Tău, popoarele fug; cînd Te scoli Tu, neamurile se împrăștie.“

4. „Și prada voastră va fi strînsă cum strînge mușța: sar peste ea cum sar lăcustele.“

5. Domnul este înălțat, și locuiește în înălțime. El umple Sionul de nepărtinire și dreptate.

6. „Zilele tale sînt statornice, înțelepciunea și priceperea sînt un izvor de mîntuire“; frica de Domnul, iată comoara Sionului.

7. Iată, vitejii strigă afară; solii păcii plîng cu amar.

8. Drumurile sînt pustii; nimeni nu mai umblă pe drumuri. Asur a rupt legămîntul, disprețuiește cetățile, nu se uită la nimeni.

9. Țara jălește și este întristată; Libanul este plin de rușine, tînjește; Saronul este ca o pustie; Basanul și Carmelul își scutură frunza.

10. „Acum Mă voi scula, - zice Domnul, - acum Mă voi înălța, acum Mă voi ridica.

11. Ați zămislit fîn, și nașteți paie de miriște; suflarea voastră de mînie împotriva Ierusalimului este un foc, care pe voi înșivă vă va arde de tot.

12. Popoarele vor fi ca niște cuptoare de var, ca niște spini tăiați cari ard în foc.“

13. „Voi, cei de departe, ascultați ce am făcut! Și voi, cei de aproape, vedeți puterea mea!“

14. Păcătoșii sînt îngroziți, în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiuți, cari zic: „Cine din noi va putea să rămînă lîngă un foc mistuitor?“ „Cine din noi va putea să rămînă lîngă niște flacări vecinice?“

15. Celce umblă în neprihănire, și vorbește fără viclesug, celce nesocotește un cîștig scos prin stoarcere, celce își trage mîinile înapoi, ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n'audă cuvinte setoase de sînge, și își leagă ochii ca să nu vadă răul,

16. acela va locui în locurile înalte; stînci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pîne, și apa nu-i va lipsi.“
17. „Ochii tăi vor vedea pe Împărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată întinderea ei.
18. Inima ta își va aduce aminte de groaza trecută și va zice: „Unde este logofătul? Unde este vistiernicul? Unde este celce veghea asupra turnurilor?“
19. Atunci nu vei mai vedea pe poporul acela îndrăzneț, pe poporul cu vorbirea încîlcită de n-o puteai înțelege, cu limba gîngavă, de n'o puteai pricepe.
20. Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, ca locuință liniștită, ca un cort, care nu va mai fi mutat, ai cărui țărushi nu vor mai fi scoși niciodată, și ale cărui funii nu vor mai fi deslegate.
21. Da, acolo cu adevărat Domnul este minunat pentru noi: El ne ține loc de rîuri, de pîraie late, unde totuș nu pătrund corăbii cu lopeți, și nu trece niciun vas puternic.
22. Căci Domnul este Judecătorul nostru, Domnul este Legiuitorul nostru, Domnul este Împăratul nostru: El ne mîntuește!
23. Funiile tale s'au slăbit, așa că nu mai pot strînge piciorul catargului, și nu mai pot întinde pînzele. Atunci se împarte prada, care-i așa de mare, că pînă și ologii iau parte la ea.
24. Niciun locuitor nu zice: „Sînt bolnav!“ Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui.“

34

1. Apropiați-vă, neamuri, să auziți! Popoare, luați aminte!“ S-asculte pămîntul, el și ce-l umple, lumea cu toate fapturile ei!
2. Căci Domnul este mîniat pe toate neamurile, și plin de urgie pe toată oștirea lor: El le nimicește cu desăvîrșire, le măcelărește de tot.
3. Morții lor sînt aruncați, trupurile lor moarte miroasă greu, și se topesc munții de sîngele lor.
4. Toată oștirea cerurilor piere, cerurile sînt făcute sul ca o carte, și toată oștirea lor cade, cum cade frunza de viță, cum cade frunza de smochin.
5. „Căci sabia Mea - zice Domnul - s-a îmbătat în ceruri; iată, se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc.“
6. Sabia Domnului este plină de sînge, unsă cu grăsime, cu sîngele mieilor și țapilor, cu grăsimea rărunchilor berbecilor; căci Domnul ține un praznic de jertfe la Boțra, și un mare măcel este în țara Edomului.
7. Bivolii cad împreună cu ei, și boii împreună cu taurii; țara lor se adapă cu sînge, și țărîna se umple de grăsime.
8. Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion.
9. Pîraiele Edomului se vor preface în smoală, și pulberea lui în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde.
10. Nu se va stinge nici zi nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci. Din veac în veac va fi pustiit, și nimeni nu va trece prin el în veci de veci.
11. Ci pelicanul și ariciul îl vor stăpîni, bufnița și corbul îl vor locui. Se va întinde peste el funia pustiirii, și cumpăna nimicirii.
12. Nu vor mai fi în el frunțași, ca să aleagă un împărat, și toți voivozii lui vor fi nimiciți.
13. În casele lui împărătești vor crește spinii, în cetățuile lui măcăcini și urzici. Acolo va fi locuința șacalilor și vizuina struților.
14. Fiarele din pustie se vor întîlni acolo cu cîinii sălbatici, și țapii păroși se vor chema unii pe alții. Acolo își va avea locuința năluca nopții, și își va găsi un loc de odihnă.
15. Acolo își va face cuibul șarpele de noapte, își va pune ouăle, le va cloci, și își va strînge puii la umbra lui; acolo se vor strînge toți ulii: fiecare la tovarășul lui.
16. Căutați în cartea Domnului, și citiți! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strînge acele sălbătăciuni.
17. El a tras la sorț pentru ele și mîna Lui le-a împărțit cu funia de măsurat țara aceasta: ele o vor stăpîni totdeauna și o vor locui din veac în veac.

1. Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli, și va înflori ca trandafirul;
2. se va acoperi cu flori, și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru.
3. „Întăriți mâinile slăbănogite, și întăriți genunchii cari se clatină.
4. Spuneți celor slabi de inimă: „Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuș va veni, și vă va mîntui.“
5. Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor;
6. atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cînta de bucurie; căci în pustie vor fișni ape, și în pustietate pîraie;
7. marea de nisip se va preface în iaz și pămîntul uscat în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor, vor crește trestii și papură.
8. Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfîntă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfînti; ceice vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.
9. Pe calea aceasta nu va fi niciun leu, și nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întîlnită pe ea, ci cei răscumpărați vor umbla pe ea.
10. Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie vecinică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!

1. În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat.
2. Și împăratul Asiriei a trimes din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabșache, cu o puternică oștire. Rabșache s'a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului.
3. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s-a dus la el, cu logofătul Șebna, și cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul).
4. Rabșache le-a zis: „Spuneți lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta, pe care te bizui?“
5. Eu îți spun că acestea sînt vorbe în vînt: pentru război trebuie chibzuință și putere. În cine ți-ai pus dar încrederea, de te-ai răscolat împotriva mea?
6. Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat ca sprijin această trestie ruptă, care înțeapă și străpunge mîna ori cui se sprijinește pe ea! Așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți ceice se încred în el.
7. Dar poate că îmi vei spune: „Ne încredem în Domnul, Dumnezeul nostru!“ Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați înaintea acestui altar?“
8. Acum fă o învoială cu stăpînul meu, împăratul Asiriei, și-ți voi da două mii de cai; să vedem dacă poți face rost de călăreți ca să încalece pe ei!
9. Cum ai putea să stai tu împotriva unei singure căpetenii, dintre cei mai neînsemnați slujitori ai stăpînului meu? Și totuș tu îți pui încrederea în Egipt pentru cară și pentru călăreți.
10. Și apoi, fără voia Domnului m'am suit eu împotriva țării acesteia s-o nimicesc? Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o!“
11. Eliachim, Șebna și Ioah au zis lui Rabșache: „Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba evreiască, în auzul poporului care este pe zid.“
12. Rabșache a răspuns: „Oare stăpînului tău și ție m'a trimes stăpînul meu să spun aceste cuvinte? Nu m-a trimes el să le spun oamenilor acestora, cari șed pe zid ca să-și mănînce balega și să-și bea udul împreună cu voi?“
13. Apoi Rabșache a înaintat și a strigat cu toată puterea lui în limba evreiască: „Ascultați cuvintele

marelui împărat, împăratul Asiriei!

14. Așa vorbește împăratul: „Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească.

15. Nu vă lăsați mîngîiați de Ezechia cu încrederea în Domnul, cînd vă zice: „Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mînile împăratului Asiriei.“

16. Nu ascultați pe Ezechia. Căci așa vorbește împăratul Asiriei: „Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mîncea din via lui și din smochinul lui, și va bea apă din fîntîna lui,

17. pînă voi veni, și vă voi lua într-o țară ca a voastră, într-o țară plină de grîu și de vin, o țară plină de pîne și de vii.“

18. Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, cînd vă zice: „Domnul ne va izbăvi.“ Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mîna împăratului Asiriei?

19. Unde sînt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sînt dumnezeii din Sefarvaim? Și unde sînt dumnezeii Samariei? Au izbăvit ei Samaria din mîna mea?

20. Dintre toți dumnezeii acestor țări, cari din ei și-au izbăvit țara din mîna mea, pentruca Domnul să izbăvească Ierusalimul din mîna mea?“

21. Dar ei au tăcut, și nu i-au răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeți!“

22. Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia, cu hainele sfîșiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

37

1. Cînd a auzit împăratul Ezechia cuvintele acestea, și-a sfîșiat hainele, s-a acoperit cu un sac, și s-a dus în Casa Domnului.

2. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe cei mai bătrîni dintre preoți, acoperiți cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amoț.

3. Și i-au zis: „Așa vorbește Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei lor, și totuș mamele n’au putere să nască.

4. Poate că Domnul Dumnezeuul tău, a auzit cuvintele lui Rabșache, pe pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpînul său, să batjocorească pe Dumnezeuul cel viu, și poate că Domnul Dumnezeuul tău îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le-a auzit. Înălță dar o rugăciune pentru rămășița care a mai rămas.“

5. Slujitorii împăratului Ezechia s’au dus deci la Isaia.

6. Și Isaia le-a zis: „Iată ce veți spune stăpînului vostru: „Așa vorbește Domnul: „Nu te spăimînta de cuvintele pe cari le-ai auzit și prin cari M’au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.

7. Căci voi pune în el un duh de așa fel încît, la o veste pe care o va primi, se va întoarce în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.“

8. Rabșache, la întoarcere, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.

9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca, împăratul Etiopiei, prin care i se spunea: „El a pornit să-ți facă război.“ Cum a auzit lucrul acesta, a trimis soli la Ezechia, zicîndu-le:

10. „Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Nu te lăsa amăgit de Dumnezeuul tău, în care te încrezi, și zici: „Ierusalimul nu va fi dat în mînile împăratului Asiriei.“

11. Căci ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit cu desăvîrșire; și tu, să fii izbăvit?

12. Oare dumnezeii neamurilor, pe cari le-au nimicit părinții mei, le-au izbăvit ei, și anume: Gozanul, Haranul, Rețef, și fiii lui Eden cari sînt la Telasar?

13. Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaim, Hena și Iva?“

14. Ezechia a luat scrisoarea din mîna solilor, și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, a întins-o înaintea Domnului,

15. și i-a făcut următoarea rugăciune:

16. „Doamne al oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al

tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul!

17. Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește! Auzi toate cuvintele pe cari le-a trimes Sanherib ca să batjocorească pe Dumnezeul cel viu!

18. Este adevărat, Doamne, că împărații Asiriei au pustiit toate țările și țările lor;

19. și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mînile omului, de lemn și de piatră. De aceea i-au nimicit.

20. Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mîna lui Sanherib, ca toate împărățiile pământului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!“

21. Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimes să spună lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

22. Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: „Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.

23. Pe cine ai batjocorit și ai ocărit tu? Împotriva cui ți-ai ridicat glasul, și ți-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfîntului lui Israel;

24. prin slujitorii tăi tu ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: „Cu mulțimea carălor mele, m-am suit pe vîrfurile munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui care este ca un pomăt.

25. Am săpat izvoare, și am băut din apele lor, și cu talpa picioarelor mele voi seca toate rîurile Egiptului.“

26. „Dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult, și că le-am hotărît din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se împlinescă, pentru ca să prefaci cetăți tari în niște mormane de dărîmături.

27. Și locuitorii lor sînt neputincioși, spăimîntați și uluiți: sînt ca iarba de pe cîmp și verdeța fragedă, ca iarba de pe acoperișuri, și ca grîul care se usucă înainte de a da în spic.

28. Dar Eu știu cînd stai jos, cînd ieși afară, cînd intri, și cînd ești mînios împotriva Mea.

29. Deci pentrucă ești mînios împotriva Mea, și mîndria ta a ajuns pînă la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nările tale și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.“

30. „Și acesta să-ți fie semnul, Ezechia: anul acesta veți mînce ce va crește singur dela sine, și în al doilea an ce va răsări din aceasta; dar în al treilea an, veți sămăna, veți secera, veți sădi vii și veți mînce din rodul lor.

31. Și ce va mai scăpa din casa lui Iuda, și ce va mai rămînea iarăș va prinde rădăcini de desupt, și va aduce rod deasupra.

32. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei izbăviți. Iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.

33. Deaceea așa vorbește Domnul despre împăratul Asiriei: „El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca săgeți în ea, nu-i va sta înaintea cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

34. Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit, și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul,

35. căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o scap, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David!“

36. Îngerul Domnului a ieșit, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și cînd s'au sculat dimineața, iată că toți aceștia erau niște trupuri moarte.

37. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s'a întors; și a rămas la Ninive.

38. Și, pe cînd stătea cu fața la pămînt rugîndu-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi Adramalec și Șarețer l-au lovit cu sabia, și au fugit în țara Ararat. Și în locul lui a domnit fiul său Esar-Hadon.

38

1. În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Pune-ți în rînduială casa, căci vei muri, și nu vei mai trăi.“

2. Ezechia s-a întors cu fața la pîrete, și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

3. „Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată, și am făcut ce este bine înaintea Ta!“ Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.
4. Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Isaia astfel:
5. „Du-te, și spune lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: „Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrămile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la zilele vieții tale.
6. Te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei; voi ocroti cetatea aceasta.
7. Și iată semnul din partea Domnului după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit:
8. voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s-a pogorît soarele pe cadranul lui Ahaz.“ Și soarele s-a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe cari se pogorîse.
9. Cîntarea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, cu prilejul bolii și însănătoșerii lui.
10. „Ziceam: „În cei mai buni ani ai vieții mele trebuie să mă duc la porțile locuinței morților! Sînt pedepsit cu pierderea celorlalți ani ai mei, cari-mi mai rămîn!
11. Ziceam: „Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul, în pămîntul celor vii; nu voi mai vedea pe niciun om în locuința morților!
12. Locuința mea este luată și mutată de la mine, ca o colibă de păstori. Îmi simt firul vieții tăiat ca de un țesător, care m-ar rupe din țesătura lui. Pînă deseară îmi vei pune capăt.
13. Am strigat pînă dimineața; ca un leu, îmi zdrobise toate oasele! Pînă deseară îmi vei pune capăt.
14. Cirișeam ca o rîndune, croncăneam ca un cocor, și gemeam ca o porumbiță. Ochii-mi priveau topiți spre cer: „Doamne, sînt în necaz, ajută-mă!“
15. Ce să mai spun? El mi-a răspuns și m-a ascultat. Acum voi umbla smerit pînă la capătul anilor mei, după ce am fost întristat astfel.
16. Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viața.
17. Iată, chiar suferințele mele erau spre mîntuirea mea; Tu ai găsit plăcere să-mi scoți sufletul din groapa putrezirii. Căci ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!
18. Căci nu locuința morților Te laudă, nu moartea Te mărește, și cei ce s-au pogorît în groapă nu mai nădăjduiesc în credincioșia Ta.
19. Ci cel viu, da, cel viu Te laudă, ca mine astăzi. Tatăl face cunoscut copiilor săi credincioșia Ta.
20. Domnul m-a mîntuit! De aceea, în toate zilele vieții noastre vom suna din coardele instrumentelor noastre, în Casa Domnului.“
21. Isaia zisese: „Să se aducă o turtă de smochine, și s-o întindă peste bubă; și Ezechia va trăi.“
22. Și Ezechia zisese: „După ce semn voi cunoaște că mă voi sui la Casa Domnului?“

39

1. În acelaș timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, pentru că aflase de boala și însănătoșarea lui.
2. Ezechia s'a bucurat, și a arătat trimesilor locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirezmele și untdelemnul de preț, toată casa lui de arme, și tot ce se afla în vistieriile lui: n'a rămas nimic în casa și în ținuturile lui, pe care să nu li-l fi arătat.
3. Proorocul Isaia a venit apoi la împăratul Ezechia, și l-a întrebat: „Ce au spus oamenii aceia, și de unde au venit la tine?“ Ezechia a răspuns: „Au venit la mine dintr-o țară depărtată, din Babilon.“
4. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?“ Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea:

n-a rămas nimic în vistieriile mele, pe care să nu li-l fi arătat.“

5. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvîntul Domnului oștirilor!

6. „Iată, vor veni vremurile cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și tot ce au strîns părinții tăi pînă în ziua de azi; nimic nu va rămînea, zice Domnul.

7. „Și vor lua din fiii tăi, ieșiți din tine, pe cari-i vei naște, casă-i facă fameni în casa împăratului Babilonului.“

8. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun. Căci, a adăugat el, măcar în timpul vieții mele va fi pace și liniște!“

40

1. „Mîngîiați, mîngîiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru.

2. „Vorbiți bine Ierusalimului, și strigați-i că robia lui s-a sfîrșit, că nelegiuirea lui este ispășită; căci a primit din mîna Domnului de două ori cît toate păcatele lui.

3. Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru!

4. Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în cîmpii, și strîmtorile în vîlcele!

5. Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice faptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit.

6. Un glas zice: „Strigă!“ - Și eu am răspuns: „Ce să strig?“ - „Orice faptură este ca iarba, și toată strălucirea ei ca floarea de pe cîmp.

7. Iarba se usucă, floarea cade, cînd suflă vîntul Domnului peste ea.“ -

În adevăr, poporul este ca iarba:

8. iarba se usucă, floarea cade; dar cuvîntul Dumnezeuului nostru rămîne în veac.

9. Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetățitorilor lui Iuda: „Iată Dumnezeuul vostru!

10. Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere, și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui.

11. El Își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sînul Lui, și va călăuzi blînd oile cari alăptează.“

12. „Cine a măsurat apele cu mîna lui? Cine a măsurat cerurile cu palma, și a strîns țărîna pămîntului într'o treime de măsură? Cine a cîntărit munții cu cîntarul, și dealurile cu cumpăna?

13. Cine a cercetat Duhul Domnului, și cine L-a luminat cu sfaturile lui?

14. Cu cine S-a sfătuit El, ca să ia învățătură? Cine L-a învățat cărarea dreptății? Cine L-a învățat înțelepciunea, și I-a făcut cunoscut calea priceperii!

15. Iată, neamurile sînt ca o picătură de apă din vadră, sînt ca praful pe o cumpănă; El ridică ostroavele ca un bob de nisip.

16. Libanul n-ajunge pentru foc, și dobitoacele lui n'ajung pentru arderea de tot.

17. Toate neamurile sînt ca o nimica înaintea Lui, nu sînt decît nimicnicie și deșertăciune.

18. Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare Îl veți asemăna?

19. Meșterul toarnă idolul, și argintarul îl îmbracă cu aur, și-i toarnă lăntișoare de argint.

20. Iar cine este sărac, alege ca dar un lemn care nu putrezește; își caută un meșter iscusit, ca să facă un idol, care să nu se clatine.

21. „Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gîndit niciodată la întemeierea pămîntului?“

22. El șade deasupra cercului pămîntului, și locuitorii lui sînt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahramă suptire, și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.

23. El preface într-o nimica pe voivozi, și face o nimica din judecătorii pămîntului.

24. De abia sînt sădiți, de abia sînt sămănați, de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pămînt: și El suflă peste ei, de se usucă, și un vîrtej îi ia ca pe niște paie.

25. „Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?“ zice Cel Sfânt.
26. „Ridicați-vă ochii în sus, și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.“
27. „Pentruce zici tu, Iacove, pentruce zici tu, Israele: „Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului, și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?“
28. Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.
29. El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin.
30. Flăcării obosec și ostenesc, chiar tinerii se clatină;
31. dar ceice se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei sboară ca vulturii; aleargă și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc.“

41

1. „Tăceți, ostroave, și ascultați-Mă! Să-și învieze popoarele puterea, să înainteze, și să vorbească! Să ne apropiem și să ne judecăm împreună.
2. Cine a ridicat dela răsărit pe acela pe care, în neprihănirea Lui, îl cheamă să calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri și împărați? Cine le face sabia praf, și arcul o pleavă luată de vânt?
3. El îi urmărește, merge în pace pe un drum pe care n'a mai călcat nici odată cu piciorul lui.
4. Cine a făcut și a împlinit aceste lucruri? Acela care a chemat neamurile dela început, Eu, Domnul, cel dintâi și Acelaș pînă în cele din urmă veacuri.
5. Ostroavele văd lucrul acesta și se tem, capetele pământului tremură: se apropie și vin.
6. Se ajută unul pe altul, și fiecare zice fratelui său: „Fii cu inimă!“
7. Lemnarul îmbărbătează pe argintar; celce lustruiește cu ciocanul îmbărbătează pe celce bate pe nicovală, zicînd despre îmbinare: „Este bună!“ și țintuiește idolul în cuie ca să nu se clatine.“
8. Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, sămînța lui Avraam, prietenul Meu,
9. tu, pe care te-am luat dela marginile pământului, și pe care te-am chemat dintr'o țară depărtată, căruia ți-am zis: „Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd!“
10. nu te teme, căci Eu sînt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sînt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.
11. Iată, înfrunțați, și acoperiți de rușine, vor fi toți ceice sînt mîniați pe tine; vor fi nimiciți și vor pieri, ceice ți se împotrivesc.
12. Îi vei căuta, și nu-i vei mai găsi, pe ceice se certau cu tine; vor fi nimiciți, vor fi perduți cei ce se războiau cu tine.
13. Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te iau de mîna dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!“
14. Nu te teme de nimic, vermele lui Iacov, și rămășiță slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor, - zice Domnul, - și Sfîntul lui Israel este Mîntuitorul tău.
15. Iată, te fac o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărîma munții, și vei face dealurile ca pleava.
16. Le vei vîntura, și le va lua vîntul, și un vîrtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul, te vei făli cu Sfîntul lui Israel.
17. Cei nenorociți și cei lipsiți caută apă, și nu este; li se uscă limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi.
18. Voi face să izvorască rîuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul văilor; voi preface pustia în iaz, și pământul uscat în șivoaie de ape;
19. voi sădi cedri, salcîmi, mirți și măslini în pustie; voi pune chiparoși, ulmi, și merișori turcești la un loc în pustie,
20. ca să vadă cu toții și să știe, să priceapă și să înțeleagă că mîna Domnului a făcut aceste lucruri, și Sfîntul lui Israel le-a zidit.“
21. „Apărați-vă pricina, - zice Domnul - arătați-vă dovezile cele mai tari“, zice Împăratul lui Iacov.

22. „Să le arate, și să ne spună ce are să se întâmple; cari sînt proorociile pe cari le-ați făcut vreodată? Spuneți, ca să luăm seama la ele, și să le vedem împlinirea; sau, vestiți-ne viitorul.
23. Spuneți-ne ce se va întâmpla mai târziu, ca să știm că sînteți dumnezei, faceți măcar ceva bun sau rău, ca să vedem și să privim cu toții.
24. Iată că nu sînteți nimic și lucrarea voastră este nimic; o scîrbă este cine vă alege pe voi.
25. Am sculat pe cineva dela miazănoapte, și vine de la răsărit; el cheamă Numele Meu; trece peste voivozi ca pe noroi și-i calcă în picioare cum calcă olarul lutul.
26. Cine a vestit lucrul acesta dela început, ca să-l știm, și cu mult înainte, ca să zicem: „Are dreptate?“ Nimeni nu l-a vestit, nimeni nu l-a proorocit, și nimeni n-a auzit cuvintele voastre.
27. Eu, Cel dintîi, am zis Sionului: „Iată-i, iată-i!“ Și Ierusalimului: „Îți trimet un vestitor de vești bune!“
28. Căci Mă uit, și nu este nimeni, nimeni între ei care să proorocească și care să poată răspunde, dacă-l voi întreba.
29. Iată că toți sînt nimic, lucrările lor sînt zădarnice, idolii lor sînt o suflare goală!“

42

1. „Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.
2. El nu va striga, nu-și va ridica glasul, și nu-l va face să se audă pe ulițe.
3. Trestia frîntă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.
4. El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, pînă va așeza dreptatea pe pămînt; și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui.“
5. Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pămîntul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el.
6. „Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mîntuire, și Te voi lua de mînă, Te voi păzi și Te voi pune ca legămînt al poporului, ca să fii Lumina neamurilor,
7. să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întunec.
8. Eu sînt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea mea idolilor.“
9. „Iată că cele dintîi lucruri s-au împlinit, și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple.
10. Cîntați Domnului o cîntare nouă, cîntați laudele Lui pînă la marginile pămîntului, voi cari mergeți pe mare și cei ce locuiți în ea, ostroave și locuitorii lor!
11. Pustia și cetățile ei să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar, să-și înalțe glasul! Locuitorii stîncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vîrfurile munților!
12. Să dea slavă Domnului, și să vestească laudele Lui în ostroave!“
13. Domnul înaintează ca un viteaz, Își stîrnește rîvna ca un om de război; înalță glasul, strigă, Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi. -
14. „Am tăcut multă vreme -, zice Domnul, - am tăcut, și M-am ținut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile nașterii, voi gîfăi și voi răsufla.
15. Voi pustii munți și dealuri, le voi usca toată verdeața; voi preface rîurile în ostroave, și iazurile le voi usca.
16. Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunecul în lumină, înaintea lor, și locurile strîmbe în locuri netede: iată ce voi face, și nu-i voi părăsi.
17. Vor da înapoi, vor fi acoperiți de rușine cei ce se încred în idoli ciopliți și zic idolilor turnați: „Voi sînteți dumnezeii noștri!“
18. „Ascultați, surzilor, priviți și vedeți, orbilor!“
19. Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca

prietenul lui Dumnezeu, și orb ca robul Domnului?

20. Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n-ai auzit:

21. Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată.

22. Și totuș poporul acesta este un popor prădat și jăfuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri, și înfundați în temnițe. Sînt lăsați de pradă, și nimeni nu-i scapă! Jăfuiți, și nimeni nu zice: „Dă înapoi!”

23. Cine dintre voi, însă, pleacă urechea la aceste lucruri? Cine vrea să ia aminte la ele și să asculte pe viitor?

24. Cine a dat pe Iacov pradă jafului, și pe Israel în mîinile jăfuitorilor? Oare nu Domnul, împotriva căruia am păcătuit? Ei n-au voit să umble pe căile Lui, și n’au ascultat Legea Lui.

25. De aceea a vărsat El peste Israel văpaia mîiniei Lui, și grozăviile războiului: războiul l-a aprins din toate părțile și n’ a înțeles; l-a ars, și n-a luat seama.“

43

1. „Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele!“ Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu.“

2. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și rîurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.

3. Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, Sfîntul lui Israel, Mîntuitorul tău! Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea ta, Etiopia și Saba în locul tău.

4. De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine, și popoare pentru viața ta.

5. Nu te teme de nimic, căci Eu sînt cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul tău dela răsărit, și te voi strînge de la apus.

6. Voi zice miază noaptei: „Dă încoace!“ și miazăzilei: „Nu opri“, ci adu-Mi fiii din țările depărtate și fiicele dela marginea pămîntului:

7. pe toți cei ce poartă Numele Meu și pe cari i-am făcut spre slava Mea, pe cari i-am întocmit și i-am alcătuit.“

8. „Scoate afară poporul cel orb, care totuș are ochi, și surzii, cari totuș au urechi.

9. Să se strîngă toate neamurile și să se adune popoarele! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Cari dintre ei ne-au făcut cele dintîi proorocii? Să-și aducă martorii și să-și dovedească dreptatea, ca să asculte oamenii și să zică: „Adevărat!“ -

10. „Voi sînteți martorii Mei -, zice Domnul, - voi și Robul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sînt: înainte de Mine n’ a fost făcut niciun Dumnezeu, și după Mine nu va fi,

11. Eu, Eu sînt Domnul, și afară de Mine nu este niciun Mîntuitor!

12. Eu am vestit, am mîntuit, am proorocit, nu sînt străin între voi; voi îmi sînteți martori -, zice Domnul, - că Eu sînt Dumnezeu.

13. Eu sînt dela început, și nimeni nu izbăvește din mîna Mea; cînd lucrez Eu, cine se poate împotrivi?“

14. „Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul vostru, Sfîntul lui Israel: „Din pricina voastră, trimet pe vrăjmaș împotriva Babilonului, și pogor pe toți fugarii, chiar și pe Haldei, pe corăbiile cu cari se făleau.

15. Eu sînt Domnul, Sfîntul vostru, Făcătorul lui Israel, Împăratul vostru.“

16. Așa vorbește Domnul, care a croit un drum pe mare, și o cărare pe apele cele puternice,

17. care a scos cară și cai, o oștire și războinici viteji, culcați deodată împreună, ca să nu se mai scoale, nimiciți, și stinși ca un muc de lumînare:

18. „Nu vă mai gîndiți la ce a fost mai înainte, și nu vă mai uitați la cele vechi!

19. Iată, voi face ceva nou, și-i gata să se împlin: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie, și rîuri în locuri secetoase.

20. Fiarele cîmpului Mă vor slăvi, șacalii și struții, pentru că voi da ape în pustie, și rîuri în locuri secetoase, ca să adăp pe poporul Meu, pe poporul Meu cel ales,

21. poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele.“
22. „Și tu nu M-ai chemat, Iacove, căci te-ai oboșit de Mine, Israele!
23. Nu Mi-ai adus oile tale ca ardere de tot, și nu M-ai cinstit cu jertfele tale. Nu te-am chinuit cu daruri de mâncare, pe cari trebuia să Mi le aduci; și nu te-am oboșit cu jertfe de tămîie.
24. Nu Mi-ai cumpărat trestie mirositoare cu argint, și nu M'ai săturat cu grăsimea jertfelor tale: dar tu M-ai chinuit cu păcatele tale, și M-ai oboșit cu nelegiuirile tale.
25. Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.
26. Adu-Mi aminte, să ne judecăm împreună, vorbește tu însuși, ca să-ți scoți dreptatea.
27. Cel dintîi tată al tău a păcătuit, și învățătorii tăi s'au răsvrătit împotriva Mea.
28. De aceea am socotit ca niște pîngăriți pe căpeteniile sfintului locaș, am dat pierzării pe Iacov, și batjocorii pe Israel.“

44

1. „Ascultă acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!“
2. Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit, și care dela nașterea ta este sprijinul tău: „Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales.
3. Căci voi turna ape peste pămîntul însetat și rîuri pe pămîntul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămînța ta, și binecuvîntarea Mea peste odraslele tale,
4. și vor răsări ca firele de iarbă între ape, ca sălciile lîngă pîraiele de apă.
5. Unul va zice: „Eu sînt al Domnului!“ Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va scrie cu mîna lui: „Al Domnului sînt!“ Și va fi cinstit cu numele lui Israel.“
6. „Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: „Eu sînt Cel dintîi și Cel de pe urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.
7. Cine a făcut proorocii ca Mine (să spună și să-Mi dovedească!), de cînd am făcut pe oameni din vremile străvechi? Să vestească viitorul și ce are să se întîmple!
8. Nu vă temeți, și nu tremurați; căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi Îmi sînteți martori! Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu este altă Stîncă, nu cunosc alta!
9. Ceice fac idoli, toți sînt deșertăciune, și cele mai frumoase lucrări ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele mărturisesc lucrul acesta: n-au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca să rămîină de rușine.
10. Cine este acela care să fi făcut un dumnezeu, sau să fi turnat un idol, și să nu fi tras niciun folos din el?
11. Iată, toți închinătorii lor vor rămîinea de rușine, căci înșiși meșterii lor nu sînt decît oameni; să se strîngă cu toții, să se înfățișeze, și tot vor tremura cu toții și vor fi acoperiți de rușine.
12. Ferarul face o secure, lucrează cu cărbuni, și o fățuiește și-i dă un chip cu lovituri de ciocan, și o lucrează cu puterea brațului; dar dacă-i este foame, este fără vlagă; dacă nu bea apă, este sleit de puteri.
13. Lemnarul întinde sfoara, face o trăsătură cu creionul, fățuiește lemnul cu o rîndea, și-i înseamnă mărimea cu compasul; face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca să locuiască într-o casă.
14. Își taie cedri, goruni și stejari, pe cari și-i alege dintre copacii din pădure. Sădește brazii, și ploaia îi face să crească.
15. Copacii aceștia slujesc omului pentru ars, el îi ia și se încălzește cu ei. Îi pune pe foc, ca să coacă pîne, și tot din ei face și un dumnezeu căruia i se închină, își face din ei un idol, și îngenunche înaintea lui!
16. O parte din lemnul acesta o arde în foc, cu o parte fierbe carne, pregătește o friptură, și se satură; se și încălzește, și zice: „Ha! ha!“ m-am încălzit, simt focul!“
17. Cu ce mai rămîine însă, face un dumnezeu, idolul lui. Îngenunche înaintea lui, i se închină, îl cheamă, și strigă: „Mîntuiește-mă, căci tu ești dumnezeul meu!“
18. Ei nu pricep și nu înțeleg, căci li s-au lipit ochii, ca să nu vadă, și inima, ca să nu înțeleagă.
19. Niciunul nu intră în sine însuș, și n-are nici minte, nici pricepere să-și zică: „Am ars o parte din el în foc, am copt pîne pe cărbuni, am fript carne și am mîncat-o: și să fac din cealaltă parte o scîrbă? Să mă închin înaintea unei bucăți de lemn?“

20. El se hrănește cu cenușă, inima lui amăgită îl duce în rătăcire, ca să nu-și mîntuiască sufletul, și să nu zică: „N-am oare o minciună în mînă?”
21. Ține minte aceste lucruri, Iacove, și tu, Israele, căci ești robul Meu. Eu te-am făcut, tu ești robul Meu, Israele, nu Mă uita!
22. Eu îți șterg fărădelegile ca un nor, și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.“
23. Bucurați-vă, ceruri! Căci Domnul a lucrat; răsunați de veselie, adîncimi ale pămîntului! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Și voi, pădurilor, cu toți copacii voștri! Căci Domnul a răscumpărat pe Iacov, Și-a arătat slava în Israel.
24. Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Celce te-a întocmit din pîntecele mamei tale: „Eu, Domnul, am făcut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile, Eu am întins pămîntul. Cine era cu Mine?”
25. Eu zădărnicesc semnele proorocilor mincinoși, și arăt ca înșelători pe ghicitori; fac pe cei înțelepți să dea înapoi, și le prefac știința în nebunie.
26. Dar întăresc cuvîntul robului Meu, și împlinesc ce proorocesc trimeșii Mei; Eu zic despre Ierusalim: „Va fi locuit,” și despre cetățile lui Iuda: „Vor fi zidite iarăș, și le voi ridica dărîmăturile.“
27. Eu zic adîncului: „Uscă-te, și îți voi seca rîurile.“
28. Eu zic despre Cir: „El este păstorul Meu, și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: „Să fie zidit iarăș!“ Și despre Templu: „Să i se pună temeliiile!“

45

1. „Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cir, pe care-l ține de mînă, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege brîul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă:
2. „Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărîma ușile de aramă, și voi rupe zăvoarele de fer.
3. Îți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sînt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Israel.
4. Din dragoste pentru robul Meu Iacov, și pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, și-am vorbit cu bună voință, înainte ca tu să Mă cunoști.
5. Eu sînt Domnul, și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu să Mă cunoști.
6. Ca să se știe, dela răsăritul soarelui pînă la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sînt Domnul, și nu este altul.
7. Eu întocmesc lumina, și fac întunerecul, Eu dau propășirea, și aduc restriștea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.
8. Să picure cerurile de sus și să ploaie norii neprihănirea! Să se deschidă pămîntul, să dea din el mîntuirea, și să iasă totodată din el izbăvirea! Eu, Domnul, fac aceste lucruri.“
9. „Vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! - Un ciob dintre cioburile pămîntului! - Oare lutul zice el celui ce-l fătuiește: „Ce faci?“ Și lucrarea ta zice ea despre tine: „El n-are mîni?“
10. Vai de cine zice tatălui său: „Pentru ce m'ai născut?“ Și mamei sale: „Pentru ce m'ai făcut?“
11. Așa vorbește Domnul, Sfîntul lui Israel, și Făcătorul său: „Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mînilor Mele?”
12. Eu am făcut pămîntul, și am făcut pe om pe el; Eu cu mînilor Mele am întins cerurile, și am așezat toată oștirea lor.
13. Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, și voi netezi toate cărările lui. El Îmi va zidi iarăș cetatea, și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor.“
14. Așa vorbește Domnul: „Cîștigurile Egiptului și negoțul Etiopiei și ale Sabeenilor, oameni de statură înaltă, vor trece la tine și vor fi ale tale. Popoarele acestea vor merge după tine, vor trece înlănțuite, se vor închina înaintea ta, și-ți vor zice rugîndu-te: „Numai la tine se află Dumnezeu, și nu este alt Dumnezeu afară de El.“

15. Dar Tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel, Mîntuitorule!
16. Toți sînt rușinați și uluiți, toți pleacă plini de ocară, făuritorii idolilor.
17. Dar Israel va fi mîntuit de Domnul, cu o mîntuire vecinică. Voi nu veți fi nici rușinați, nici înfrunțați, în veci.
18. Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pămîntul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit -: „Eu sînt Domnul, și nu este altul!
19. Eu n-am vorbit în ascuns, într-un colț întunecos al pămîntului. Eu n-am zis seminței lui Iacov: „Căutați-Mă în zădar!“ Eu, Domnul, spun ce este adevărat, vestesc ce este drept.“
20. „Strîngeți-vă, veniți și apropiați-vă împreună, voi cei scăpați dintre neamuri! N’au nicio pricepere cei ce își duc idolul de lemn, și cheamă pe un dumnezeu, care nu poate să-i mîntuiască.
21. Spuneți-le, și aduceți-i încoace, ca să se sfătuiască unii cu alții! Cine a proorocit aceste lucruri dela început, și le-a vestit de mult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decît Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și mîntuitor, alt Dumnezeu afară de Mine nu este.
22. Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mîntuiți toți ceice sînteți la marginile pămîntului! Căci Eu sînt Dumnezeu, și nu altul.
23. Pe Mine Însuși Mă jur, adevărul iese din gura Mea și cuvîntul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura pe Mine.
24. „Numai în Domnul“, Mi se va zice, „locuiește dreptatea și puterea; la El vor veni, și vor fi înfrunțați toți ceice erau mîniați împotriva Lui.
25. În Domnul vor fi făcuți neprihăniți și proslăviți toți urmașii lui Israel.“

46

1. „Bel se prăbușește, Nebo cade; idoli lor sînt puși pe vite și dobitoace; idoli pe cari-i purtați voi au ajuns o sarcină, o povară pentru vita obosită!
2. Au căzut, s-au prăbușit împreună, nu pot să scape povara; ei înșiși se duc în robie.
3. Ascultați-Mă, casa lui Iacov, și toată rămășița casei lui Israel, voi, pe cari v-am luat în spinare dela obîrșia voastră, pe cari v-am purtat pe umăr dela nașterea voastră:
4. pînă la bătrîneța voastră Eu voi fi Acelaș, pînă la căruntețele voastre vă voi sprijini. V-am purtat, și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă mîntuiesc.
5. Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna, și mă veți potrivi?
6. Ei varsă aurul din pungă, și cîntăresc argintul în cumpănă; tocmesc un arginatar să facă un dumnezeu din ele, și se închină și îngenunche înaintea lui.
7. Îl poartă, îl iau pe umăr, îl pun la locul lui; acolo rămîne, și nu se mișcă din locul lui. Apoi strigă la el, dar nu răspunde, nici nu-i scapă din nevoie.
8. Țineți minte aceste lucruri, și fiți oameni! Veniți-vă în fire, păcătoșilor.“
9. „Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci Eu sînt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sînt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine.
10. Eu am vestit dela început ce are să se întîmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: „Hotărîrile Mele vor rămîne în picioare, și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.
11. Eu chem dela răsărit o pasăre de pradă, dintr-o țară depărtată, un om ca să îplinească planurile Mele: da, Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am plănuit și Eu voi înfăptui.
12. Ascultați-Mă, oameni cu inima împietrită, vrăjmași ai neprihănirii!
13. Eu Îmi apropii neprihănirea: nu este departe; și mîntuirea Mea nu va zăbovi. Eu voi pune mîntuirea Mea în Sion și slava Mea peste Israel.“

47

1. „Pogoară-te și șezi în țărîină, fecioară, fiica Babilonului; șezi pe pămînt, fără scaun de domnie, fiica Haldeilor; căci nu te vor mai numi suptîrică și plăcută.
2. Ia pietrele de moară, și macină făină; scoate-ți măhrama, ridică-ți poala rochiei, descopere-ți

picioarele, treci râurile!

3. Goliciunea ți se va descoperi, și ți se va vedea rușinea. Îmi voi răzbuna, și nu voi cruța pe nimeni.“ -

4. „Răscumpărătorul nostru se cheamă Domnul oștirilor, Sfântul lui Israel.“ -

5. „Șezi într'un colț, și taci, fata Haldeilor! căci nu te vor mai numi împărăteasa împărățiilor.

6. Mă mîniasem pe poporul Meu, Îmi pîngărisem moștenirea, și-i dădusem în mînile tale: dar tu n'ai avut milă de ei, ci ți-ai apăsător greu jugul asupra bătrînului.

7. Tu ziceai: „În veci voi fi împărăteasă!“ și nu te-ai gîndit, nici n'ai visat că lucrul acesta are să se sfîrșească.

8. Ascultă însă acum, tu cea dedată plăcerilor, care stai fără grijă și zici în inima ta: „Eu, și numai eu, nu voi fi niciodată văduvă, și nu voi fi niciodată lipsită de copii!“

9. Și totuș aceste două lucruri ți se vor întîmpla deodată, în aceeași zi: și pierderea copiilor și văduvia; vor cădea asupra ta cu putere mare, în ciuda tuturor vrăjitoriilor tale și multelor tale descîntece.

10. Căci te încredeai în răutatea ta și ziceai: „Nimeni nu mă vede!“ Înțelepciunea și știința ta te-au amăgit, de ziceai în inima ta: „Eu și numai eu.“

11. De aceea nenorocirea va veni peste tine, fără să-i vezi zorile; urgia va cădea peste tine, fără s-o poți împăca; și deodată va veni peste tine prăpădul, pe neașteptate.

12. Vino dar cu descîntecele tale și cu mulțimea vrăjitoriilor tale, cărora ți-ai închinat munca din tinereță; poate că vei putea să tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti.

13. Te-ai obosit tot întrebînd: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, cari pîndesc stelele, cari vestesc, după lunile noi, ce are să ți se întîmple!

14. Iată-i, au ajuns ca miriștea, pe care o arde focul, și nu-și vor scăpa viața din flăcări: căci nu va fi ca un cărbune, la care se încălzește cineva, nici un foc, la care stă.

15. Așa va fi soarta acelora pe care te oboseai să-i întrebi. Și cei cu cari ai făcut negoț din tinereța ta se vor risipi fiecare într'o parte: și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.“

48

1. „Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, cari purtați numele lui Israel, și cari ați ieșit din apele lui Iuda; voi, cari ați jurat pe Numele Domnului, și cari chemați pe Dumnezeuul lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire!

2. Căci ei își trag numele dela cetatea sfîntă, și se bizuiesc pe Dumnezeuul lui Israel, al cărui Nume este Domnul oștirilor.

3. De multă vreme am făcut cele dintîi proorocii, din gura Mea au ieșit, și Eu le-am vestit: deodată am lucrat, și s'au împlinit.

4. Știind că ești împietrit, că grumazul îți este un drug de fier, și că ai o frunte de aramă,

5. ți-am vestit de mult aceste lucruri, și le-am spus mai înainte ca să se întîmple, ca să nu poți să zici: „Idolul meu le-a făcut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat le-a poruncit!“

6. Ai auzit toate aceste lucruri pe cari le vezi acum! Și nu vreți să le mărturisiți acum? ... De acum, îți vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine.

7. Ele se fac în timpul de față, și nu fac parte din trecut; pînă în ziua de azi n'aveai nicio cunoștință despre ele, ca să nu poți zice: „Iată, că le știam.“

8. Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut, și nici nu-ți era deschisă odinioară urechea la ele: căci știam că ai să fii necredincios, și că din naștere ai fost numit răzvrătit.

9. Din pricina Numelui Meu, sînt îndelung răbdător, pentru slava Mea Mă opresc față de tine, ca să nu te nimicesc.

10. Iată, te-am pus în cuptor, dar nu te-am găsit argint; te-am lămurit în cuptorul urgiei.

11. Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau să lucrez! Căci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da altuia slava Mea.

12. „Ascultă-Mă, Iacove! Și tu, Israele, pe care te-am chemat! Eu, Eu sînt Cel dintîi, și tot Eu sînt și Cel din urmă.

13. Mîna Mea a întemeiat pămîntul, și dreapta Mea a întins cerurile: cum le-am chemat, s-au și înfățișat îndată.
14. Strîngeți-vă cu toții și ascultați! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Acela pe care-l iubește Domnul va împlini voia Lui împotriva Babilonului, și brațul lui va apăsa asupra Haldeilor.
15. Eu am vorbit, și Eu l-am și chemat; Eu l-am adus, și lucrarea lui va izbuti.
16. Apropiați-vă de Mine, și ascultați! Dela început, n-am vorbit în ascuns, dela obîrșia acestor lucruri, am fost de față. Și acum, Domnul Dumnezeu m-a trimes cu Duhul Său.
17. Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfîntul lui Israel: „Eu, Domnul, Dumnezeul tău, te învăț ce este de folos, și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!
18. O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un rîu, și fericirea ta ca valurile mării.
19. Sămînța ta ar fi fost ca nisipul, și roadele pîntecelui tău ca boabele de nisip; numele tău n’ar fi fost șters și nimicît înaintea Mea.
20. Ieșiți din Babilon, fugiți din mijlocul Haldeilor! Vestiți, trîmbițați cu glas de veselie, dați de știre pînă la capătul pămîntului, spuneți: „Domnul a răscumpărat pe robul Său Iacov!
21. Și nu vor suferi de sete în pustiurile în cari-i va duce: ci va face să curgă pentru ei apă din stîncă, va despica stîncă, și va curge apa.
22. Cei răi n-au pace, zice Domnul.

49

1. „Ascultați-Mă, ostroave! Luați aminte, popoare depărtate! Domnul M-a chemat din sînul mamei și M-a numit dela ieșirea din pîntecele mamei.
2. Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită, M’a acoperit cu umbra mîinii Lui; și M’a făcut o săgeată ascuțită, M-a ascuns în tolba Lui cu săgeți,
3. și Mi-a zis: „Israele, Tu ești Robul Meu, în care Mă voi slăvi.“
4. Și Eu Mă gîndeam: „Degeaba am muncit, în zădar și fără folos Mi-am istovit puterea.“ Dar dreptul Meu este la Domnul, și răsplata Mea la Dumnezeul Meu.
5. Și acum, Domnul vorbește, El, care M’a întocmit din pîntecele mamei ca să fiu Robul Lui, ca să aduc înapoi la El pe Iacov, și pe Israel, care este încă împrăștiat; căci Eu sînt prețuit înaintea Domnului, și Dumnezeul Meu este tăria Mea.
6. El zice: Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mîntuirea pînă la marginile pămîntului.
7. Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul, Sfîntul lui Israel, către Cel disprețuit și urît de popor, către Robul celor puternici: „Împărații vor vedea lucrul acesta, și se vor scula, și voivozii se vor arunca la pămînt și se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfîntului lui Israel, care Te-a ales.“
8. „Așa vorbește mai departe Domnul: „La vremea îndurării Te voi asculta, și în ziua mîntuirii Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legămînt cu poporul, să ridici țara, și să împarți moștenirile pustiite;
9. să spui prinșilor de război: „Ieșiți!“ și celor ce sînt în întunec: „Arătați-vă.“ Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele.
10. Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu-i va bate arșița, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei îi va călăuzi și-i va duce la izvoare de ape.
11. Voi prefăce toți munții Mei în drumuri, și drumurile Mele vor fi bine croite.
12. Iată-i că vin de departe, unii dela miază noapte și dela apus, iar alții din țara Sinim.
13. Bucurați-vă, ceruri! Veselește-te, pămîntule! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul mîngîie pe poporul Său, și are milă de nenorocii Lui.“
14. Sionul zicea: „M’a părăsit Domnul, și m’a uitat Domnul!“
15. Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, și să n’ aibă milă de rodul pîntecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuș Eu nu te voi uita cu niciun chip:

16. Iată că te-am săpat pe mânile Mele, și zidurile tale sînt totdeauna înaintea ochilor Mei!
17. Fiii tăi aleargă; dar ceice te dărimaseră și te pustiiseră vor ieși din mijlocul tău.
18. Ridică-ți ochii de jur împrejur, și privește: toți aceștia se strîng, vin la tine.“ „Pe viața Mea, zice Domnul, că te vei îmbrăca cu toți aceștia ca și cu o podoabă, și te vei încinge cu ei ca o mireasă.
19. Căci locurile tale pustiite și pustii, țara ta nimicită, vor fi strîmte pentru locuitorii tăi; și ceice voiau să te mănînce se vor depărta.
20. Fiii aceștia, de cari ai fost lipsit, vor spune mereu la urechile tale: „Locul este prea strîmt pentru mine; fă-mi loc, ca să pot să mă așez.“
21. Și vei zice în inima ta: „Cine mi i-a născut? Căci eram fără copii, și stearpă; eram roabă, izgonită: cine i-a crescut? Rămăsesem singură: unde erau aceștia?“
22. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, voi face neamurilor semn cu mîna, și-Mi voi înălța steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii tăi în brațele lor, și vor duce pe fiicele tale pe umeri.
23. Te vor hrăni împărați, și împărătesele lor te vor alăpta. Se vor închina cu fața la pămînt înaintea ta, și vor linge țărîna de pe picioarele tale, ca să știi că Eu sînt Domnul, și că ceice nădăjduiesc în Mine nu vor fi dați de rușine.“
24. „Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? -
25. „Da, zice Domnul, prada celui puternic îi va fi luată, și cel prins de asupritor va scăpa; căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi, și voi scăpa pe fiii tăi.
26. Eu voi da asupritorilor tăi să-și mănînce carnea, și se vor îmbăta ca de must de însuș sîngele lor. Și va ști orice făptură, că Eu sînt Domnul, Mîntuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.“

50

1. „Așa vorbește Domnul: „Unde este cartea de despărțire, prin care am izgonit pe mama voastră? Sau, căruia dintre ceice M-au împrumutat v-am vîndut? Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vînduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră.
2. Pentru ce nu era nimeni cînd am venit? Pentru ce n-a răspuns nimeni cînd am strigat? Este mîna Mea prea scurtă ca să răscumpere? Sau n-am Eu destulă putere ca să izbăvesc? Cu muștrarea Mea, Eu usuc marea, și prefac rîurile în pustie; peștii lor se strică, din lipsă de apă, și pier de sete!
3. Îmbrac cerurile cu negura de jale, și le învelesc cu un sac.“
4. „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviez cu vorba pe cel doborît de întristare. El Îmi trezește, în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.
5. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, și nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi.
6. Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau, și obrazii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuiări.
7. Dar Domnul Dumnezeu M'a ajutat; de aceea nu M'am rușinat, de aceea Mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine.
8. Cel ce Mă îndreptățește este aproape: „Cine va vorbi împotriva Mea? Să ne înfățișăm împreună!“ „Cine este protivnicul Meu? Să înaintez spre Mine!“
9. Iată, Domnul Dumnezeu Mă ajută: cine Mă va osîndi? Într-adevăr, se prefac cu toții în zdrențe ca o haină: molia îi va mânca.
10. Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întunec și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeul lui!
11. Iar voi toți, cari aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe cari i-ați aprins. Din mîna Mea vi se întîmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri.“

1. „Ascultați-Mă, voi, cari umblați după neprihănire, cari căutați pe Domnul! Priviți spre stînca din care ați fost ciopliți, spre gaura gropii din care ați fost scoși.
2. Uitați-vă la părintele vostru Avraam, și spre Sara care v-a născut; căci l-am chemat, cînd era numai el singur, l-am binecuvîntat și înmulțit.
3. Tot astfel, Domnul are milă de Sion, și mîngîie toate dărîmăturile lui. El va face pustia lui ca un Rai, și pămîntul lui uscat ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi mijlocul lui, mulțămiri și cîntări de laudă.
4. Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din Mine va ieși Legea, și voi pune Legea Mea lumină popoarelor.
5. Neprihănirea Mea este aproape, mîntuirea Mea se va arăta, și brațele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor nădăjdi în Mine, și se vor încrede în brațul Meu.
6. Ridicați ochii spre cer, și priviți în jos pe pămînt! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pămîntul se va preface în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște; dar mîntuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfîrșit.
7. Ascultați-Mă, voi cari cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocară oamenilor, și nu tremura de ocările lor.
8. Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade vermele cum roade lîna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mîntuirea Mea se va întinde din veac în veac.“
9. Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului! Trezește-te, ca în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime! Oare n'ai doborît Tu Egiptul, și ai străpuns balaurul?
10. Nu ești Tu acela, care ai uscat marea, apele adîncului celui mare, și ai croit în adîncimile mării, un drum pentru trecerea celor răscumpărați?
11. Astfel cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu cîntări de biruință, și o bucurie vecinică le va încununa capul; îi va apuca veselia și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi.
12. Eu, Eu vă mîngîi. Dar cine ești tu, ca să te temi de omul cel muritor, și de fiul omului, care trece ca iarba,
13. și să uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pămîntul? Dece să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mîniei asupritorului, cînd umblă să te nimicească? Unde este mînia asupritorului?
14. În curînd cel încovoiat supt fiare va fi deslegat; nu va muri în groapă, și nu va duce lipsă de pîne.
15. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul tău, care stîrnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor.
16. Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mîinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pămînt nou, și să zic Sionului: „Tu ești poporul Meu!“
17. Trezește-te, trezește-te! Scoală-te, Ierusalime, care ai băut din mîna Domnului potirul mîniei Lui, care ai băut, ai sorbit pînă în fund potirul ameteții!
18. Căci nu este nici unul, care să-l călăuzească, din toți copiii pe cari i-a născut, nu este niciunul, care să-l ia de mîna din toți copiii pe cari i-a crescut.
19. Amîndouă aceste lucruri ți s'au întîmplat: - dar cine te va plînge? - pustiirea și dărăpănarea, foametea și sabia. - „Cum să te mîngîi eu?“
20. Fiii tăi, leșinați, zăceau în toate colțurile ulițelor, ca cerbul într-un laț, plini de mînia Domnului, și de musturarea Dumnezeului tău.
21. De aceea, nenorocitul, beat ce ești, dar nu de vin, ascultă:
22. „Așa vorbește Domnul tău, Domnul, Dumnezeuul tău, care apără pe poporul Lui: „Iată că îți iau din mîna potirul ameteții, potirul mîniei Mele, că să nu mai bei din el!
23. Și îl voi pune în mîna asupritorilor tăi, cari îți ziceau: „Îndoaie-te, ca să trecem peste tine!“ Îți făceai atunci spinarea ca un pămînt, și ca o uliță pentru trecători.

1. „Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! Pune-ți hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat.
2. Scutură-ți țărîna de pe tine, scoală-te, și șezi în capul oaselor, Ierusalime! Dezleagă-ți legăturile de la gît, fiică, roabă a Sionului!
3. Căci așa vorbește Domnul: „Fără plată ați fost vînduți, și nu veți fi răscumparați cu preț de argint.“
4. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Odinioară poporul Meu s-a pogorît să locuiască pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l-a asuprit fără temei.
5. Și acum, ce am să fac aici - zice Domnul - cînd poporul Meu a fost luat pe nimic?“ „Asupritorii lui strigă de bucurie - zice Domnul - și cît e ziuica de mare este batjocorit Numele Meu.
6. De aceea poporul Meu va cunoaște Numele Meu; de aceea va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și zic: „Iată-Mă!“
7. Ce frumoase sînt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărătește!“
8. „Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion.
9. Izbucniți cu toate în strigăte de bucurie, dărămături ale Ierusalimului! Căci Domnul mîngîie pe poporul Său, și răscumpără Ierusalimul.
10. Domnul Își descopere brațul Său cel sfînt, înaintea tuturor neamurilor; și toate marginile pămîntului vor vedea mîntuirea Dumnezeului nostru.“
11. „Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!
12. Nu ieșiți cu grabă, nu plecați în fugă; căci Domnul vă va ieși înainte și Dumnezeul lui Israel vă va tăia calea.“
13. Iată, Robul Meu va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus.
14. După cum pentru mulți a fost o pricină de groază - atît de schimonosită Îi era fața, și atît de mult se deosebea înfățișarea Lui de a fiilor oamenilor -
15. tot așa, pentru multe popoare va fi o pricină de bucurie; înaintea Lui împărații vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai auziseră.

1. Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?
2. El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pămînt uscat. N'avea nici frumuseță, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.
3. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața dela El, și noi nu L-am băgat în seamă.
4. Totuș, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit.
5. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui sîntem tămăduiți.
6. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.
7. Cînd a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.
8. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pămîntul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?
9. Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormîntul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvîrșise

nicio nelegiuire și nu se găsisese niciun vicleșug în gura Lui.

10. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

11. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune (Sau: îndreptăți.) pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

12. De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.

54

1. „Bucură-te, steapo, care nu mai naști! Izbucnește în strigăte de bucurie și veselie, tu care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăsate de bărbat vor fi mai mulți de cât fiii celei măritate, zice Domnul.“

2. „Lărgeste locul cortului tău; și întinde învelitoarele locuinței tale: nu te opri! Lungește-ți funiile, și întărește-ți țărșii!

3. Căci te vei întinde la dreapta și la stînga, sămînța ta va cotropi neamurile, și va locui cetățile pustii.

4. Nu te teme, căci nu vei rămînea de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperită de rușine; ci vei uita și rușinea tinereții tale, și nu-ți vei mai aduce aminte de văduvia ta,

5. căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfîntul lui Israel. El se numește Dumnezeuul întregului pămînt,

6. căci Domnul te cheamă înapoi ca pe o femeie părăsită și cu inima întristată, ca pe o nevestă din tinereță, care a fost izgonită, zice Dumnezeuul tău.“

7. „Cîteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste.

8. Într’o izbucnire de mînie, Îmi ascusesem o clipă Fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste vecinică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.

9. Și lucrul acesta va fi pentru Mine ca și cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe nu vor mai veni pe pămînt, tot așa jur că nu Mă voi mai mînia pe tine și nu te voi mai muștra.

10. Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine, și legămîntul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.“

11. „Nenorocito, bătuto de furtună, și nemîngîiato! Iată, îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și-ți voi da temelii de safir.

12. Îți voi face crestele zidurilor de rubin, porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate.

13. Toți fiii tăi vor fi ucenici ai Domnului, și mare va fi propășirea fiilor tăi.

14. Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci n’ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine.

15. Dacă se urzesc uneltiri, nu vin dela Mine; oricine se va uni împotriva ta va cădea supt puterea ta.“

16. „Iată, Eu am făcut pe meșterul, care suflă cărbunii în foc, și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot Eu am făcut și pe nimicitor ca s’o sfărîme.

17. Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osîndi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mîntuirea care le vine dela Mine, zice Domnul.“

55

1. „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!

2. De ce cîntăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați cîștigul muncii pentru ceva

care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.

3. Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.

4. Iată, l-am pus martor pe lângă poapore, cap și stăpînitor al popoarelor.

5. Întradevăr, vei chema neamuri, pe cari nu le cunoști, și popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfîntul lui Israel, care te proslăvește.“

6. „Căutați pe Domnul cîtă vreme se poate găsi; chemați-L, cîtă vreme este aproape.

7. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gîndurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertînd.

8. „Căci gîndurile Mele nu sînt gîndurile voastre, și căile voastre nu sînt căile Mele, zice Domnul.

9. „Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît sînt de sus căile Mele față de căile voastre și gîndurile Mele față de gîndurile voastre.

10. Căci dupăcum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pămîntul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentruca să dea sămînță sămănătorului și pîne celui ce mănîncă,

11. tot așa și Cuvîntul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.

12. Da, veți ieși cu bucurie, și veți fi călăuziți în pace. Munții și dealurile vor răsuna de veselie înaintea voastră, și toți copacii din cîmpie vor bate din palme.

13. În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul. Și lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn vecinic, nepieritor.“

56

1. „Așa vorbește Domnul: „Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mîntuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate.

2. Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămîne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pîngărească, și stăpînindu-și mîna, ca să nu facă nici un rău!

3. Străinul care se alipește de Domnul, să nu zică: „Domnul mă va despărți de poporul Său!“ Și famenul să nu zică: „Iată, eu sînt un copac uscat!“

4. Căci așa vorbește Domnul: „Famenilor, cari vor păzi Sabatele Mele, cari vor alege ce-Mi este plăcut, și vor stăruî în legământul Meu,

5. le voi da în Casa Mea și înlăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune de cît fii și fiice; le voi da un nume vecinic, care nu se va stinge.

6. Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pîngărească, și vor stăruî în legământul Meu,

7. îi voi aduce la muntele Meu cel sfînt, și-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune.

Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.“

8. Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care strînge pe cei risipiți ai lui Israel: „Voi mai strînge și alte popoare la cei strînși acum din el.“

9. „Veniți toate fiarele de pe cîmp, veniți de mîncăți, toate fiarele din pădure!

10. Toți păzitorii lui sînt orbi, fără pricepere; toți sînt niște cîni muți, cari nu pot să latre; aiurează, stau tolăniți, și le place să doarmă.

11. Totuș sînt niște cîni lacomi, cari nu se mai satură. Sînt niște păstori cari nu pot pricepe nimic; toți își văd de calea lor, fiecare umblă după folosul lui, fără abatere: -

12. „Veniți, - zic ei - am să caut vin, și ne vom îmbăta cu băuturi tari! Mîne vom face tot ca azi, ba încă și mai rău!“-

1. Piere cel neprihănit, și nimănu-i nu-i pasă; se duc oamenii de bine și nimeni nu ia aminte că din pricina (Sau: înainte nenorocirii.) răutății este luat cel neprihănit.
2. El intră în pace în groapa lui: cel ce umblă pe drumul cel drept, se odihnește în culcușul lui.
3. „Dar voi, apropiați-vă încoace fii ai vrăjitoarei, sămînța precurvarului și a curvei!
4. De cine vă bateți voi joc? Împotriva cui vă deschideți voi gura larg, și scoateți limba? Nu sînteți voi niște copii ai păcatului, o sămînță a minciunii,
5. care se încălzește pentru idoli supt orice copac verde, care junghie pe copii în văi, supt crăpăturile stîncilor?
6. În pietrele lustruite din pîraie este partea ta de moștenire, ele sînt soarta ta; lor le torni și jertfe de băutură, și le aduci daruri de mîncare: „Pot Eu să fiu nesimțitor la lucrul acesta?
7. Pe un munte înalt și ridicat îți faci culcușul; tot acolo te sui să aduci jertfe.
8. Îți pui pomenirea în dosul ușii și ușiorilor; căci, departe de Mine, îți ridici învelitoarea și te sui în pat, îți lărgești culcușul, și faci legămînt cu ei, îți place legătura cu ei, și iei seama la semnul lor.
9. Te duci la împărat cu untdelemn, îți înmulțești miresmele, îți trimeți solii departe, și te pleci pînă la locuința morților.
10. Obosești mergînd, și nu zici: „Încetez!“ Tot mai găsești putere în mîna ta: De aceea nu te doboară întristarea.
11. Și de cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ți-ai adus aminte, și nu ți-a păsat de Mine? Și Eu tac, și încă de multă vreme: de aceea nu te temi tu de Mine.
12. Dar acum îți voi da pe față neprihănirea, și faptele tale nu-ți vor folosi!
13. Și atunci să strigi, și să te izbăvească mulțimea idolilor tăi! Căci îi va lua vîntul pe toți, o suflare îi va ridica. Dar celce se încrede în Mine va moșteni țara, și va stăpîni muntele Meu cel sfînt.“ -
14. Și El zice: „Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedică din calea poporului Meu!
15. Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este vecinică și al cărui Nume este sfînt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sînt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.
16. Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mînie necurmată, cînd înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe cari le-am făcut .
17. Din pricina păcatului lăcomiei lui, M-am mîniat și l-am lovit, M-am ascuns, în supărarea Mea, și cel răzvrătit a urmat și mai mult pe căile inimii lui.
18. I-am văzut căile, și totuș îl voi tămădui; îl voi călăuzi, și-l voi mîngîia, pe el și pe ceice plîng împreună cu el.
19. Voi pune lauda pe buze: „Pace, pace celui de departe și celui de aproape! - zice Domnul - Da Eu îl voi tămădui!
20. Dar cei răi sînt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști, și ale cărei ape aruncă afară noroi și mîl.“
21. „Cei răi n’au pace“ zice Dumnezeuul meu. -

1. „Strigă în gura mare, nu te opri! Înaltă-ți glasul ca o trîmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!
2. În toate zilele Mă întrebă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n’ar fi părăsit legea Dumnezeuului său. Îmi cer hotărîri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu.
-
3. „La ce ne folosește să postim“ - zic ei - „dacă Tu nu vezi? „La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucrul acesta?“ - „Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsați în voia pornirilor voastre, și asupriți pe simbriașii voștri.
4. Iată, postiți ca să vă ciorovăiți și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus.

5. Oare aceasta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig, și să se culce pe sac și cenușă? Acesta numești tu post și zi plăcută Domnului ?
6. Iată postul plăcut Mie: desleagă lanțurile răutății, desnoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug;
7. Împarte-ți pâinea cu cel flămînd, și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acopere-l, și nu întoarce spatele semenului tău.
8. Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înaintea, și slava Domnului te va însoți.
9. Atunci tu vei chema, și Domnul va răspunde, vei striga, și El va zice: „Iată-Mă!“ Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul și vorbele de ocară,
10. dacă vei da mîncarea ta celui flămînd, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime, și întunerecul tău va fi ca ziua nămeaza mare!
11. Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă, și va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.
12. Ai tăi vor zidi iarăș pe dărîmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit „Dregător de spărturi“, „Cel ce drege drumurile, și face țara cu puțință de locuit.“
13. Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfîntă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmînd căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededîndu-te la flecării,
14. atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.“

59

1. Nu, mîna Domnului nu este prea scurtă ca să mîntuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă,
2. ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să v-asculte!
3. Căci mîinile vă sînt mînjite de sînge, și degetele de nelegiuiri; buzele voastre spun minciuni, și limba voastră vorbește nelegiuiri.
4. Niciunuia nu-i place dreptatea, niciunul nu se judecă cu dreptate; ei se bizuiesc pe lucruri deșerte și spun neadevăruri, zămislesc răul, și nasc nelegiuirea.
5. Clocesc ouă de basilic și țes pînze de păianjen. Cine mănîncă din ouăle lor, moare; și dacă se sparge vreunul, iese o năpîrcă.
6. Pînzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrare lor; căci lucrările lor sînt niște lucrări nelegiuite, și în mîinile lor sînt fapte de sîlnicie.
7. Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sînge nevinovat; gîndurile lor sînt gînduri nelegiuite, prăpădul și nimicirea sînt pe drumul lor.
8. Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea. -
9. Deaceea hotărîrea de izbăvire este departe de noi și mîntuirea nu ne ajunge. Așteptăm lumina, și iată întunerecul, lucirea, și umblăm în negură!
10. Bîjbăim ca niște orbi dealungul unui zid, bîjbăim ca ceice n’au ochi, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor sănătoși sîntem ca niște morți.
11. Mormăim cu toții ca niște urși, ne vaităm ca niște porumbei, așteptăm izbăvirea, și nu este, așteptăm mîntuirea, și ea este departe de noi.
12. Căci fărădelegile noastre sînt multe înaintea Ta, și păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră; fărădelegile noastre sînt cu noi, și ne cunoaștem nelegiuirile noastre.
13. Am fost vinovați și necredincioși față de Domnul, am părăsit pe Dumnezeuul nostru; am vorbit cu apăsare și răzvrătire, am cugetat și vorbit cuvinte mincinoase;
14. și astfel izbăvirea s-a întors îndărăt, și mîntuirea a stat deoparte; căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie.
15. Adevărul s’a făcut nevăzut, și cel ce se depărtează de rău este jăfuit.

Domnul vede, cu privirea mînioasă, că nu mai este nicio neprihănire.

16. El vede că nu este nici un om, și Se miră că nimeni nu mijlocește. Atunci brațul Lui Îi vine în ajutor, și neprihănirea Lui Îl sprijinește.

17. Se îmbracă cu neprihănire ca și cu o platoșă, Își pune pe cap coiful mîntuirii; ia răzbunarea ca o haină, și Se acopere cu gelozia ca și cu o manta.

18. El va răsplăti fiecăruia după faptele lui, va da protivnicilor Săi mînia, va întoarce la fel vrăjmașilor săi, și va da ostroavelor plata cuvenită!

19. Atunci se vor teme de Numele Domnului cei dela apus, și de slava Lui cei dela răsăritul soarelui; cînd va năvăli vrăjmașul ca un rîu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.

20. „Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, cari se vor întoarce dela păcatele lor, zice Domnul.

21. „Și iată legămîntul Meu, cu ei, zice Domnul: „Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe cari le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și pînă'n veac, zice Domnul.“

60

1. „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.

2. Căci iată, întunerecul acopere pămîntul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.

3. Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale.

4. Ridică-ți ochii împrejur, și privește: toți se strîng și vin spre tine! Fiii tăi vin de departe, și fiicele tale sînt purtate pe brațe.

5. Cînd vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie, și îți va bate inima și se va lărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine, și vistieriile neamurilor vor veni la tine.

6. Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromadere din Madian și Efa; vor veni toți din Seba, aducînd aur și tămîie, și vor vesti laudele Domnului.

7. Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie, și casa slavei Mele o voi face și mai slăvită.

8. Cine sînt aceia cari zboară ca niște nori, ca niște porumbei spre porumbarul lor?

9. Căci, pe Mine Mă așteaptă ostroavele, și corăbiile din Tarsis sînt în frunte, ca să aducă înapoi de departe pe copiii tăi, cu argintul și aurul lor, pentru Numele Domnului, Dumnezeului tău, pentru Numele Sfîntului lui Israel, care te proslăvește.

10. Străinii îți vor zidi zidurile, și împărații lor îți vor sluji; căci te-am lovit în mînia Mea, dar, în îndurarea Mea, am milă de tine.

11. Porțile tale vor sta vecinic deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăția neamurilor, și împărații lor cu alaiul lor.

12. Căci neamul și împărăția cari nu-ți vor sluji, vor pieri, și neamurile acelea vor fi în totul nimicite.

13. Slava Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul și merișorul (cimișirul), cu toții laolaltă, ca să împodobească locul sfîntului Meu locaș, căci Eu voi proslăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele.

14. Fiii asupritorilor tăi vor veni plecați înaintea ta, și toți ceice te disprețuiau se vor închina la picioarele tale; și te vor numi „Cetatea Domnului“, „Sionul Sfîntului lui Israel.“

15. De unde erai părăsită și urită, și nimeni nu trecea prin tine, te voi face o podoabă vecinică, o pricină de bucurie pentru oameni din neam în neam.

16. Vei suga laptele neamurilor, vei suga țîța împăraților; și vei ști astfel că Eu sînt Domnul, Mîntuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.

17. În loc de aramă voi aduce aur, în loc de fier voi aduce argint, în loc de lemn, aramă, și în loc de pietre, fier. Voi face ca pacea să domnească peste tine, și să stăpînească dreptatea.

18. Nu se va mai auzi vorbindu-se de sîlnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale „Mîntuire“, și porțile tale „Laudă“.

19. Nu soarele îți va mai sluji ca lumină ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și Dumnezeuul tău va fi slava ta.
20. Soarele tău nu va mai asfinți, și luna ta nu se va mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și zilele suferinței tale se vor sfârși.
21. Nu vor mai fi decât oameni neprihăniți în poporul tău: ei vor stăpîni țara pe vecie, ca o odraslă sădită de Mine, lucrarea mânilor Mele, ca să slujească spre slava Mea.
22. Cel mai mic se va face o mie, și cel mai neînsemnat un neam puternic. Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri, la vremea lor.“

61

1. „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimes să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea;
2. să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mîngîi pe toți cei întristați;
3. să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plînsului, o haină de laudă în locul unui duh mîhnit, ca să fie numiți „terebinți ai neprihănirii,“ „un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.“
4. „Ei vor zidi iarăș vechile dărămături, vor ridica iarăș năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.
5. Străinii vor sta și vă vor paște turmele, și fiii străinului vor fi plugarii și vierii voștri.
6. Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului, și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți făli cu fala lor.
7. În locul ocării voastre, veți avea îndoită cinste; în locul rușinii, se vor veseli de partea lor, căci vor stăpîni îndoit în țara lor, și vor avea o bucurie vecinică.
8. Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor, și voi încheia cu ei un legămînt vecinic.
9. Sămînța lor va fi cunoscută între neamuri, și urmașii lor printre popoare; toți ceice-i vor vedea, vor cunoaște că sînt o sămînță binecuvîntată de Domnul.“
10. „Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mîntuirii, M-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă, împodobită cu sculele ei.
11. Căci, după cum pămîntul face să răsară lăstarul lui, și după cum o grădină face să încolțească sămănăturile ei, așa va face Domnul, Dumnezeu, să răsară mîntuirea și lauda, în fața tuturor neamurilor.“

62

1. „De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, pînă nu se va arăta mîntuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s-aprinde.
2. Atunci neamurile vor vedea mîntuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului.
3. Vei fi o cunună strălucitoare în mîna Domnului, o legătură împărătească în mîna Dumnezeului tău.
4. Nu te vor mai numi Părăsită, și nu-ți vor mai numi pămîntul un pustiu, ci te vor numi: „Plăcerea Mea este în ea,“ și țara ta o vor numi Beula: „Măritată“; căci Domnul Își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăș.
5. Cum se unește un tînăr cu o fecioară, așa se vor uni fiii tăi cu tine; și cum se bucură mirele de mireasa lui, așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.“
6. „Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus niște străjari, cari nu vor tăcea nici odată, nici zi nici noapte! Voi cari aduceți aminte Domnului de el, nu vă odihniți de loc!

7. Și nu-I dați răgaz, pînă nu va așeza din nou Ierusalimul, și-l va face o laudă pe pămînt.
8. Domnul a jurat pe dreapta Lui și pe brațul Lui cel puternic, zicînd: „Nu voi mai da grîul tău hrană vrăjmașilor tăi, și fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care tu te-ai ostenit.
9. Ci cei ce vor strînge grîul, aceia îl vor mînca și vor lăuda pe Domnul, și ceice vor face vinul, aceia îl vor bea, în curțile locașului Meu celui sfînt.“
10. „Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!
11. Iată ce vestește Domnul pînă la marginile pămîntului: „Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Mîntuitorul tău vine; iată, plata este cu El, și răsplătirile merg înaintea Lui.
12. Ei vor fi numiți „Popor sfînt, Răscumpărați ai Domnului.“ Iar pe tine, te vor numi „Cetate căutată și nepărăsită.“

63

1. „Cine este acesta, care vine din Edom, din Boțra, în haine roșii, în haine strălucitoare, și calcă mîndru, în plinătatea puterii Lui? - „Eu sînt Cel care am făgăduit mîntuirea, și am putere să izbăvesc!“ -
2. „Dar pentru ce Îți sînt hainele roșii, și veșmintele Tale ca veșmintele celui ce calcă în teasc?“ -
3. „Eu singur am călcat în teasc, și niciun om dintre popoare nu era cu Mine; i-am călcat astfel în mînia Mea, și i-am zdrobit în urgia Mea; așa că sîngele lor a țîșnit pe veșmintele Mele, și Mi-am mînjit toate hainele Mele cu el.
4. Căci în inima Mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumpărați ai Mei.
5. Mă uitam împrejur, și nu era nimeni să M-ajute, și Mă îngrozeam, dar nu era cine să Mă sprijinească; atunci brațul Meu Mi-a fost într'ajutor, și urgia mea M-a sprijinit!
6. Am călcat astfel în picioare popoare în mînia Mea, le-am îmbătat în urgia Mea, și le-am vărsat sîngele pe pămînt.“
7. Voi vesti îndurările Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bunătate față de casa lui Israel, căci i-a făcut după îndurările și bogăția dragostei Lui.
8. El a zis: „Negreșit, ei sînt poporul Meu, niște copii cari nu vor fi necredincioși!“ Și astfel El s-a făcut Mîntuitorul lor.
9. În toate necazurile lor n-au fost fără ajutor, și Îngerul care este înaintea Feței Lui i-a mîntuit; El Însuș i-a răscumpărat, în dragostea și îndurarea Lui, și necurmat i-a sprijinit și i-a purtat în zilele din vechime.
10. Dar ei au fost neascultători și au întristat pe Duhul Lui cel sfînt; iar El li s-a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva lor.
11. Atunci poporul Său și-a adus aminte de zilele străvechi ale lui Moise, și a zis: „Unde este Acela, care i-a scos din mare, cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela care pune în mijlocul lor Duhul Lui cel sfînt;
12. care povățuia dreapta lui Moise, cu brațul Său cel slăvit; care despica apele înaintea lor, ca să-Și facă un Nume vecinic;
13. care îi călăuzea prin valuri, ca un cal pe loc neted, fără ca ei să se poticnească?“
14. „Ca fiara, care se pogoară în vale, așa i-a dus Duhul Domnului la odihnă. Așa ai povățuit Tu pe poporul Tău, ca să-Ți faci un Nume plin de slavă!“
15. „Privește din cer și vezi, din locuința Ta cea sfîntă și slăvită: unde este rîvna și puterea Ta? Fiorul inimii Tale și îndurările Tale nu se mai arată față de mine!
16. Totuș Tu ești Tatăl nostru! Căci Avraam nu ne cunoaște, și Israel nu știe cine sîntem; dar Tu, Doamne, ești Tatăl nostru, Tu, din vecinicie, Te numești „Mîntuitorul nostru.“
17. Pentruce, Doamne, ne lași să rătăcim dela căile Tale, și ne împietrești inima ca să nu ne temem de Tine? Întoarce-Te, din dragoste pentru robii Tăi, pentru semințiile moștenirii Tale!
18. Poporul Tău cel sfînt n'a stăpînit țara de cît puțină vreme; vrăjmașii noștri au călcat în picioare locașul Tău cel sfînt.

19. Am ajuns ca un popor pe care niciodată nu l-ai cîrmuit Tu, și peste care niciodată nu s-a chemat Numele Tău...

64

1. „O! de ai despica cerurile, și Te-ai pogori, s-ar topi munții înaintea Ta,
2. ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa să dea în clocot! Ți-ar cunoaște atunci vrăjmașii Numele, și ar tremura neamurile înaintea Ta!
3. Cînd ai făcut minuni la cari nu ne așteptam, Te-ai pogorît, și munții s-au zguduit înaintea Ta,
4. cum niciodată nu s-a pomenit, nici nu s-a auzit vorbindu-se, și cum nici n-a văzut vreodată ochiul așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi făcut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El.
5. Tu ieși înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umblă în căile Tale, și își aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mîniat, pentru că am ță păcătuit: vom suferi noi vecinic, sau putem fi mîntuiți?
6. Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sînt ca o haină mînjită. Toți sîntem ofiliți ca o frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vîntul.
7. Nu este nimeni care să cheme Numele Tău, sau care să se trezească și să se alipească de Tine: de aceea ne-ai ascuns Fața Ta, și ne lași să pierim din pricina nelegiuirilor noastre.“
8. Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru; noi sîntem lutul, și Tu olarul, care ne-ai întocmit: sîntem cu toții lucrarea minilor Tale.
9. Nu Te mînia prea mult, Doamne, și nu-Ți aduce aminte în veci de neleguire! Privește dar, spre noi, căci toți sîntem poporul Tău.
10. Cetățile Tale cele sfînte sînt pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul o pustietate!
11. Casa noastră cea sfîntă și slăvită, în care părinții noștri cîntau laudele Tale, a ajuns pradă flacărilor, și tot ce aveam mai scump a fost pustiit.
12. După toate acestea, Te vei opri Tu, Doamne? Vei tăcea Tu oare și ne vei întrista nespus de mult?“

65

1. Eram gata să răspund celor ce nu întrebau de Mine, eram gata să fiu găsit de ceice nu Mă căutau; am zis: „Iată-Mă, iată-Mă!“ către un neam, care nu chema Numele Meu.
2. Mi-am întins mîinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă pe o cale rea, în voia gîndurilor lui!
3. Spre un popor, care nu contenește să Mă mînie în față, aducînd jertfe în grădini, și arzînd tămîie pe cărămizile de pe acoperiș;
4. care locuiește în morminte, și petrece noaptea în peșteri, mîncînd carne de porc, și avînd în străchini bucate necurate.
5. Și care totuș zice: „Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci sînt sfînt!“... Asemenea lucruri sînt un fum în nările Mele, un foc, care arde neconținut!
6. Iată ce am hotărît în Mine: „Nici gînd să tac, ci îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi.
7. Pentru nelegiuirile voastre - zice Domnul - și pentru nelegiuirile părinților voștri, cari au ars tămîie pe munți, și M'au batjocorit pe înălțimi, de aceea, le voi măsura plata pentru faptele lor din trecut.“
8. „Așa vorbește Domnul: După cum cînd se găsește zeamă într-un strugure, se zice: „Nu-l nimici, căci este o binecuvîntare în el! tot așa, și Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca să nu nimicesc totul.
9. Voi scoate o sămînță din Iacov, și din Iuda un moștenitor al munților Mei; aleșii Mei vor stăpîni țara, și robii Mei vor locui în ea.
10. Saronul va sluji ca loc de pășune oilor, și valea Acor va sluji de culcuș boilor, pentru poporul Meu care Mă va căuta.

11. Dar pe voi, cari părăsiți pe Domnul, cari uitați muntele Meu cel sfânt, cari puneți o masă „Norocului (Sau: Gad.)“, și umpleți un pahar în cinstea „Soartei (Sau: Meni.)“,
12. vă sortesc săbiei, și toți veți pleca genunchiul ca să fiți junghiați; căci Eu am chemat, și n-ați răspuns, am vorbit și n'ați ascultat, ci ați făcut ce este rău înaintea Mea, și ați ales ce nu-Mi place.“
13. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că robii Mei vor mânca, iar voi veți fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar vouă vă va fi sete. Iată că robii Mei se vor bucura și voi vă veți rușina.
14. Iată că robii Mei vor cânta, de veselă ce le va fi inima, dar voi veți striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și vă veți boci, de mîhnit ce vă va fi duhul.
15. Veți lăsa numele vostru ca blestem aleșilor Mei; și anume: „Domnul, Dumnezeu vă va omorî“, și va da robilor Săi un alt nume.
16. Așa că, cine se va binecuvînta în țară, se va binecuvînta în Dumnezeul adevărului, și cine va jura în țară, va jura pe Dumnezeul adevărului, căci vechile suferințe vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei.“
17. „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pămînt nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte.
18. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie.
19. Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, și mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plînsetelor, nici glasul țipetelor.
20. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrîni cari să nu-și împlinescă zilele. Căci cine va muri la vîrsta de o sută de ani va fi încă tînăr, și cel ce va muri în vîrstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.
21. Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul.
22. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentruca altul să le mănînce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mînilor lor.
23. Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămîntă binecuvîntată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.
24. Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!
25. Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărîină. Niciun rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfînt, zice Domnul.“

66

1. „Așa vorbește Domnul: „Cerule este scaunul Meu de domnie, și pămîntul este așternutul picioarelor Mele! Ce casă ați putea voi să-Mi zidiți, și ce loc Mi-ați putea voi da ca locuință?
2. Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le-a făcut, și toate și-au căpătat astfel ființa“, - zice Domnul. - „Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu.
3. Cine junghie un bou ca jertfă, nu este mai bun decît cel ce ucide un om; cine jertfește un miel este ca cel ce ar rupe gîtul unui cîne, cine aduce un dar de mîncare, este ca cel ce ar vărsa sînge de porc, cine arde tămîie, este ca cel ce s'ar închina la idoli; toți aceștia își aleg căile lor, și sufletul lor găsește plăcere în urîciunile lor.
4. De aceea și Eu, voi alege ce este spre nefericirea lor, și voi aduce peste ei lucrurile de cari se tem, căci cînd am chemat Eu, n'au răspuns, și cînd am vorbit Eu, n'au ascultat; ci au făcut ce este rău înaintea Mea, și au ales ce nu-Mi place!“
5. „Ascultați Cuvîntul Domnului, voi, cari vă temeți de Cuvîntul Lui. Iată ce zic frații voștri, cari vă urăsc și vă izgonesc din pricina Numelui Meu: „Să-Și arate Domnul slava, ca să vă vedem bucuria!“ - Dar ei vor rămînea de rușine!
6. Un glas răsunător iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului, care dă vrăjmașilor lui plata cuvenită!“
7. „Înainte ca să simtă dureri, a născut, și înainte ca să-i vină suferințele, a dat naștere unui fiu.
8. Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o

- zi? Se naște un neam așa dintr-o dată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!
9. „Aș putea să deschid pîntecele mamei, și să nu las să nască? zice Domnul. - Eu care fac să nască, aș putea să împedec oare nașterea?“ zice Dumnezeuul tău.
10. „Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul, și veseliți-vă cu el, toți cei ce-l iubiți; împărțiți și bucuria cu el, acum, toți ceice l-ați plîns,
11. ca să fiți săturați, bînd laptele mîngîierilor lui, ca să vă desfătați în totul de plinătatea slavei lui.
12. Căci așa vorbește Domnul: „Iată, voi îndrepta spre el pacea ca un rîu, și slava neamurilor ca un pîrîu ieșit din matcă, și veți fi alăptați; veți fi purtați în brațe, și desmerdați pe genunchi.
13. Cum mîngîie pe cineva mamă-sa, așa vă voi mîngîia Eu; da, veți fi mîngîiați în Ierusalim!
14. Și cînd veți vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura, și oasele voastre vor prinde putere ca iarba.“ - Domnul Își va arăta astfel puterea față de robii Săi, dar va face pe vrăjmașii Lui să-I simtă mînia.
15. „Căci iată, Domnul vine într-un foc, și carăle Lui sînt ca un vîrtej; Își preface mînia într-un jărat, și amenințările în flacări de foc.
16. Căci cu foc Își aduce Domnul la îndeplinire judecățile, și cu sabia Lui pedepsește pe oricine; și cei uciși de Domnul vor fi mulți la număr.
17. Ceice se sfințesc și se curățesc în grădini, mergînd unul cîte unul, în mijlocul celor ce mănîncă și carne de porc, și șoareci și alte lucruri urîcioase, toți aceia vor pieri, - zice Domnul. -
18. Eu pedepsesc faptele și gîndurile lor! Dar vine vremea cînd voi strînge toate neamurile și toate limbile; ele vor veni și vor vedea slava Mea.
19. Și voi pune un semn între ele, și voi trimete la neamuri pe cei ce vor scăpa din Israel, la Tarsis, la Pul și la Lud, cari trag cu arcul, la Tubal și la Iavan, în ostroavele depărtate, cari n-au auzit vorbindu-se niciodată de Mine, și n'au văzut slava Mea; ei vor vesti slava Mea printre neamuri.
20. Vor aduce pe toți frații voștri din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar Domnului, pe cai, în cară și pe tîrgi, pe cafîri și pe dromadere, la muntele Meu cel sfînt, la Ierusalim - zice Domnul - cum își aduc copiii lui Israel darurile de mîncare, într-un vas curat, la Casa Domnului.
21. Și voi lua și dintre ei, pe unii ca preoți și Leviți, - zice Domnul.
22. Căci după cum cerurile cele noi, și pămîntul cel nou, pe cari le voi face, vor dăinui înaintea Mea - zice Domnul - așa va dăinui și sămînța voastră și numele vostru.
23. În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, - zice Domnul. -
24. „Și cînd vor ieși, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor cari s-au răzvrătit împotriva Mea; căci vermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge; și vor fi o pricină de groază pentru orice făptură.“